

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Pseudologista, sive De Apophrade

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

teli tactum.] *Quem obnoxium periculo videri volumus, hunc*
ὄψος ἢ βέλους dicimus in *Virgil. 11. Aeneid.*

Iamque intra tactum teli progressus uterque.

Contra ὅ dicuntur ἔξω βελῶν esse, qui longius absunt, quam ut
 iaculo contingi possint, & qui in tuto, citraque periculum sunt.
Quod annotauimus, in Vois, in Nigrino, & in Dialogis Cy-
clopiis & Neptuni, Venereis & Cupidinis.

† ΠΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, PSEUDOLOGIST A,
 ἢ ἡδὲ τῆς Ἀποφραδ-
 ἰσῶ.
sive de Apophrade, hoc
est, dixit atro.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

Inuestiua est in eum à quo detestus fuerat, quòd Apophradis verbo usus esset, ipsumque dici atro comparasset. Continetur autem tota oratio duabus partibus; quarum priore ostendit, nomen Apophradis Græcum, & usitatum Græcis esse, & se rectè eo usum quoque esse: idque exemplis aliorum, qui similibus nominibus etiam alios nefarios ac detestabiles probrosè appellarunt. In altera autem vitam & mores, & item sermonem ac dicendi genus illius insectatur, ostendens illum meritò ac dignè ista voce cognominari, utpotè atrum ac detestabilem, & ab alijs quoque similibus antea appellationibus eodem modo passim notatum: afficta etiam profopopœia linguæ expostulantis cum illo super abusu & scèdo ministerio cui adhibeatur. Exordium longius paulò est ad attentionem ac docilitatem pertinens, captata interim & benevolentia instituto suo, ab exemplo Archilochi, qui se eodem modo vitus fuerit post exordium profopopœia Elenchi ex Menandri prologis inducitur, qui argumentum rei & occasionem scripti huius exponit. Titulus alter à materia, de qua

qua tractatur, alter ab ipsius qui accusatur effectu, siue opere sumptus est, quod falsò de voce Apophradis iudicârat, eamque quasi peregrinam ac barbaram deriderat. Est enim λογιστής examinatus, ἱζητητής & κριτής seu δοκιμότης, ut Helychius indicat.

S C H O L I A.

Βρωμολόγος à βρομῶδι, fortasse, quod rudere significat, ἔρλεγειν. προπομπὴ δὲ λήξας ἀφ' ἑλκῶ, voce etiam Aristophanes vitiorum pro futili & nequam: unde hic προπομπὴ δὲ λήξας finis. προμυστεῖν pro pero-are videtur ab affectu toribus poni. αὐτοεργάτων, fortassis pro αὐτοφορῶν. Unde αὐτοφορῶν seffum Proserpine. σφεδινίειν, obscurum anà σφεδῖν, cum oculorum partem, quæ pupillam cingit, significat, accipiendum pro innere, ut facinus puella peti oculis: an ab eadem voce cum similitudine & ornamentum muliebri significat. ἄφρονησι δὲ est manibus contrectare pupillas mulierum, id quod βλημῶν quoque per se significat. Logius Marcius cognomine dicitur, quasi eloquentiæ præses. De Ialemo Erasmus in Proverbis. De Philamide supra in Amoris quoque mentio facta est. λεστιάειν & φωνικῶν, obscenarum rerum verba sunt, à moribus Lesbianis & Phœnicis sumpta. Tricaranus, arx siue castellum fuit Arginorum, ut Suidas, Pollux, Philius. ἡμετερον τῶν ὀνομάτων, Alteri amicorum: sed ἡμετερον neutrum est, cum πῶτος masculino genere ponatur, ἡμετερον nominatio casu dicitur pro ὀνοματερον, non pro ἡμετερον. τριτων μηνῶν, Triton mensium tempestas, volo, effundo. In quibus dum affectat Atticus videri, & numeros confundit, & verbis obsoletis vitur. Bis Coracis. Alludit ad significationem κρηκῶνος, id est, corui. Fuere autem Τύσιος & Κοραξ primi inventores artis Rhetorices, ut Cicero meminit. Euripides dicere solitus.

Verseculi Euripidis sunt in Bacchis, ἀχελίνων

σημῶν τῶν ἀόμοιων ἄφρονησι

ἢ τὴν ἀφρονησι,

&c.

Αὐτὸς ὅτι μὴ ἴσ-
χυόσιν τὸ νομα
τῶν ἀποφράδα,
παντί σου δι-
νορ. πῶς γὰρ ἄν ἦτις βάρβα-
ρον εἰνάμι τῶν τινῶν, ἰσ-
χυόσιν ἀπὸντα ὑπὲρ σὺ, ὡς ἂν
ποφράδι ὁμοίος εἴης. Ἐπεὶ γὰρ
πορ σὺ νῦν Δία μνήμημα, ἀκά-
θε τῆ ζωῶντη κίμια, ἀ μὴ κῶ
παντάσασιν ἀνέκοι ἠὲ ἡδῶτα ἔ-
ονόματ. ἰσὺ δὲ τῶν ἡ ἀφ-
φράδα, δ, τι κῶ βόλιται εἶν, δι-
δάξω σὺ μικρὸν ὑσβρον τὸ ἦ ἔ-
Αρχιλόχῳ ἰκῆνο ἠδὲ ζωίλιγω,
ὅτι τίσιγα ἔσθ σωάλη.
φας εἴπερ τινὰ ποιητῶν ἰάμο-
βων ἀκόσας Αρχιλογορ, Πά-
ειορ τὸ γῶσι, ἀνδρα λομιδῆ
ἰλιούθρον, κῶ παρρησία σωνόν-
τα, μὴ γῶν ὀκνοῦντα ὀνδρῶν, ἰ-
ἀ κῶ ὅτι μάστιγ λυπήσαιμ ἔ-
μικρὸς τὸς πειρήσις ἰσμοχῶν
τῆ σχολῆ ἔσθ ἰάμοβων αὐτ. ἰκῆ-
σι τοίνυ πρὸς τινε τῶν
ζιέτων ἀκόσας λακῶς, ἔετ-
τιγα ἔφη τὸν ἀνδρα εἰκασφῶ
ἔσθ, πικρῶ, ἀκῶσιν αὐτὸν ἔσθ
τίσι-

Quod igno-
rabas nomen
a Apophradis
(hoc est, diei

ari) cuius facile patet.

Quomodo enim accusares
me ceu barbarum lingua ob
hoc quod de te dixi, Apos-
phradi similem esse te (nam
mores tuos memini me cum
tali die conferre) nisi pro-
sus ne audisses quidem no-
men hoc? Ego verò ipsam
quidem Apophradem, quid
sibi veli, quidque significet,
paulò post docebo te. In
praesentia autem Archilo-
chi illud tibi dico, quod vis
delicet cicadam^b ala com-
prehenderis. si modò de poë-
ta quodam iambico Archi-
locho audisti aliquando, qui
genere quidem Parius fue-
rit, ceterum homo supra
modum liber & dicax, ne-
que conuiciari unquam ve-
ritus, etiam si quammaximè
molestus futurus esset ijs qui
in Iamborū ipsius ocium ma-
currerent. Ille igitur cum malè à quopiā istorū audisset cica-
dam ait comprehendisse hominem alis: comparans seipsum
RRR cicadae

currerent. Ille igitur cum malè à quopiā istorū audisset cica-
dam ait comprehendisse hominem alis: comparans seipsum

τῆς Πιγῆς Ἀρχιλοχῶ, φλοῦν
 κάλω ὄντι, καὶ ἄνω τινὸς ἀ-
 νάγκης, ὁπόταν δὲ καὶ ἴ-
 ρῶ ληφθῆ, γιγνόντο βόων-
 τι. καὶ σὺ δὲ, ἔφη, ὦ λακώ-
 δαιμον ἄνθρωπε, τι βολόμε-
 νῶ, ποιητῶν κάλω παροξυ-
 νεις ἐπισηαυτῶν, ἀτίας ἡ-
 τῶντα καὶ ἰποθίσεις τοῖς ἰάμο-
 βοῖς; ταῦτά γε καὶ αὐτὸς ἀ-
 πελά, ἔμαθ' ἐν Δία τῶν Ἀρχι-
 λόχῳ ἀκούσαν ἰμαυτῶν πό-
 θη; ποιοῦ γὰρ καὶ εἴω, σοὶ δὲ
 μυνεία σιωπῆς, ἰάμων ἄ-
 ξια βιβιωμενά, πῶς ἄ μοι δο-
 κῆ ἔσθ' ἄρ' ὁ Αρχιλοχῶ αὐτὸς
 ἀγρῆσαι, πῶσπαρκαλί-
 κῆ τὸν Σιμωνίδην καὶ τὸν Ἰπ-
 πόναντα συμποιεῖν μετ' αὐτῶν.
 ἰάμων ἔγωγε τῶν πρῶτων σοὶ
 λακῶν οὕτω σὺ γὰρ πᾶσας ἀ-
 πίφνας ἰρ' ὡσὶ βδελυεῖς,
 τὸν Οροδοκίδην καὶ τὸν Λυ-
 κάμβην καὶ τὸν Βέπαλον, τὸς
 ἰκάνορ ἰάμβους. καὶ ἰοικὲ θει-
 ῶν τῶν ἐπιχῆλ' ὁ ἀγαθῶν βί-
 τῶν

seu pueros quosdam tecum collatos, malicia superasti, &
 Orodæciden, & Lycamben, & Bubalum, quibus iam-
 bos ille suos consumit. Atque adè videtur deus quispiam
 risum

cicæ Archilochus, inse-
 flo videlicet naturâ quidem
 strepero, & nulla cogente
 necessitate, vocali: quociens
 autem etiam ala compre-
 henditur, alius quiddam
 stridenti. Tu quoque igitur,
 inquit, homo infelix, quid
 tibi vis, qui poetam loqua-
 cem contra te ipsum irritas
 alioqui causas & materiam
 iambis suis quarentem? At
 que hæc tibi quoque nunc
 interminor, haud equidem
 per Iouem me ipsum cum
 Archilochō conferens, vnde
 enim hoc possem, ut qui lon-
 gè adè inferior illo sim?
 sed quòd tibi conscius sim,
 innumera quædam iambis
 digna abs te in vita perpe-
 trata esse, ad quæ mihi vi-
 detur ne Archilochus ipse
 quidem sufficere, assumpto
 etiam Simonide & Hippo-
 ponacte, ut vel unum ali-
 quod eorum quæ in te sunt
 malorum describant. Adèd

ὅτε τὸν γέλωτ ἐπιτῆ ἀπ-
 ῥάδι λέξθῆσθαι, ὡς αὐτὸς ἴ-
 θυθῶν καταφανέσθαι. ὅτε
 νοιο, κομιδῆ ἀποάδαντος ἄν,
 καὶ τὰ λοιπὰ ταῦτα, καὶ τὰ ἐν
 ποσὶν ἀνοῶν, ἀρχὴν δ' ἔνλο-
 γὸν παρὰ σοφίᾳ κατὰ σὺ λό-
 γων ἀνδρὶ ἐπιθεῖται, καὶ οἱ
 ποθῆσθαι ἀκαθῶς εἰδότη, καὶ
 μηδὲν προσελαμψῶ τὸ μὴ εἶ-
 ρῆ πάντα ἐξαπῆρ. μάκρον δὲ
 ἐκρηξῆσαι, ἀπράξῆς νόκτωρ
 ἢ μὴ θ' ἡμέραν ἔτι ἢ νῦν, ἐπὶ
 ποσοῖς τοῖς πρὶν ἐκείνοις.
 καὶ τὸν μάκρον ἴσως, ἢ πρὶν
 τὸν, ἐν παλαιᾷ νόμῳ παρῆρ-
 σιὰς ἀδία πῆς δέ: ὅτι ἴδ' ἄν
 αὐτὸς ποτε βελτίων ἦτοιο
 πῆς τῶν ἐπιτιμῶν, ὃ μάκ-
 ρον, ἢ κἀνθαρ. ὅτε ἀπὸ δέσ-
 ῆν, μὴ ἐπιτιμῶν ἀντι-
 δέσθαι, ἀπαξ αὐτὸς σαυθῆς γι-
 νόμῳ. ὅτε ἄνοα τινα νομίσω
 τὸν ἀνοῶντα ἔτι τὰ ἴδ' σου
 ποθῆσθαι, καὶ ἂ γέλωτ
 ἀνθρώπου

risum istum tunc labijs tuis
 immisisse, quando Apophras-
 tis huius mentio facta est:
 quò videlicet ipse quidem
 Scythis manifestior fieres,
 quòd indoctus summopere
 esses, & communia hæc &
 ante pedes posita ignora-
 res, principium autem com-
 modum atque aptum ora-
 tionis contra te insituen-
 da suppeditares homini li-
 bero, & iam olim familia-
 riter te, idq; exactè noscen-
 ti, nihilque veriuero quò
 minus omnia foras eloqua-
 tur: imò verò præconum
 more præclamat, quæcum-
 que agis noctu & interdii,
 etiam adhuc nunc post mul-
 ta illa superiora ac vetera.
 At qui frustra fortassis &
 superuacuum fuerit, certò
 atque erudiendi modo, ad
 te dicendi libertate uti. Ne-
 que enim ipse vnquam me-
 lior futurus facilè es ex eà

oburgatione, non magis quàm scarabæus si monitus sit,
 ut ne ampliùs in stercore huiusmodi voluet, cùm ille se-
 mel istis assueuerit. Neque etiam quenquam esse arbitror,
 qui adhuc ignoret ea quæ tu ausus aliquando fueris, quæq;
 RRr 2 homo

ἄνθρωπον ὅτι ἐστὶν ἰαυτὸν πρᾶνο-
 μᾶς, ἢ ἄλλως ἀσφαλῆς, ἢ δὲ ἀ-
 φανῆς βέλινος ἢ δὲ δῆλιος
 ὁ τοῦ ἀπὸ δὲ ἄλλου ὅτι πᾶσι
 οὐκ ἔστιν, ὡς φανερὸς ἦτοιο, καυ-
 θῆλι ὅτι ὄν, ἢ μὴ τις ἀρα ἰξ-
 πρῶτος ἄρτι ἐς ἡμᾶς ἵκοι,
 ἢ ἐς τοῦτον Κυμαῖ ὅτι ἔτι, ὡς
 μὴ ἰδῶν, ἀνθὺς ἀδελφῶν ὄντων
 ἀπάντων ὑδραὶς ὁ γὰρ σὶ ὄν-
 τα, μὴ περιμένει δὲ κομῆσαι,
 πρὸς τὴν ἀκούειν, οὐτὼ πᾶσι
 καὶ πρὸς ἑμοῦ, καὶ παρὰ πᾶ-
 σι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐκείνου
 τὰ σά, ἢ δόξαν οὐ μικρὰν ἔ-
 χας ἐν αὐτοῖς ἵπὲρ τὸν Αε-
 φροδίτου, ἵπὲρ τὸν Σοβαρίτου
 Μιδωνα, ἵπὲρ τὸν Χιόνιν
 Βάσαν, τὸν ἐπὶ τοῖς ὁμοί-
 οῖς ὄφρον. ὅτι ὁμοῦς, ἢ
 καὶ ἕτερα δόξαν ἔχων, ὡς μὴ
 αὐτῶν ἵχοιμι μόνον ὅτι αὐτὰ ἀ-
 γνοῦμαι μάλλον ἢ παρακλήσιος
 ἢ μὴ τῶν Μενάνδρου πρὸς ὄντων
 ἴς, ὅτι ἔστιν, ὅτι ἄλλοι
 ἢ δὲ

homo etate iam cōfectus in
 te ipsum iniquè delinquit,
 Non ita tutus, neque obse-
 rē adeò malus es, neque e-
 iam opus quopiam est quò
 tibi pellem leoninam de-
 irahat, ut manifestus fias,
 Canthelius siue Asinus tan-
 tus existens : nisi verò quis
 ex^d Hyperboreis paulò an-
 tè ad nos huc profectus su,
 aut in tantum^e Cumanus e-
 xistat, ut non statim conspe-
 cium te, asinum omnium
 contumeliosissimum agno-
 scat, non expectato dum rus-
 dentem etiam audiat. Ita
 iam olim ὅτι ἀμε, ὅτι apud
 omnes, ὅτι sēpe, res tuæ pro-
 clamatae sunt, ὅτι famam
 inde haudquaquam exigua-
 am nactus es. supra Aria-
 phraden adeò, ὅτι supra Sy-
 baritam Mithonem, ὅτι su-
 pra Chium illum Bastian,
 qui ἴσδὲm in rebus doctus
 atque excellens fuit. Sed dis-

cendum tamen est, etiam si frigida atque emarcida iam dis-
 cere videbor, ne in eam culpam incidam, quasi solus illa
 ignorem. Imò verò aduocandus nobis Menandri prolo-
 gorum vnus aliquis, Elenchus videlicet ille, amicus vris
 tatis.

θεῶν καὶ παρρησίας θεῶν, οὐχ
 ἑσσυμένους τῶν ἐπὶ πλὴν
 σκωλῶν ἀναβαινόντων, μόνοις
 ὑμῖν ἐχθρὸς, τοῖς ἀδελοῖσι
 πλὴν γλωττῶν αὐτοῦ, πάντα
 καὶ ἀδύτου, καὶ σαφῶς διε-
 ξιούτου, ὡς ὅτι ὑμῖν σώσει-
 δι. χάριν γοῦ τοῦ ἔθους
 ἄν, εἰς ἡλικίαν ὑμῖν πε-
 σιλθῶν οὐτὸ δεικνύουσα
 τοῖς θιαταῖς σύμπαντα τοῦ
 θράματος τὸν λόγον. ἀγχι-
 νῶ, ὃ πελόρα καὶ δαιμόνων
 αἴεσις ἐπιλαχί, ὄρα ὅπως σα-
 φῶς πεδιδάξῃς τὸς ἀκούον-
 τας, ὡς οὐ μάτην, ὅτι ἐπιλα-
 χθημότως, οὐδ' ἀνίπτοις πο-
 σὶ κατὰ πλὴν παροιμίαν, ἐπὶ
 τὸν δε τὸν λόγον ἀπλωτῆκα-
 μῶν, ἀπὸ καὶ ἰδιότῃ τι ἀμνε-
 νόμοι, καὶ τὰ λοιπὰ μι-
 λουτῶν τὸν ἀνθρώπου ἐπὶ τῇ
 βδελυείᾳ ταῦτα μόνοι ἀπὸρ,
 καὶ σαφῶς πεδινηγάμῶν,
 ἰλιως ἀπιδι ἐκ ποδῶν, τὰ
 ἀπὸ καὶ ὑμῖν κατὰ λιπὶ μι-
 μῆσόμεθα γὰρ σε, καὶ διενέ-
 ξομεν

fatus, ac planè elocutus, propitiùs abi iterum è medio, ca-
 tera verò nobis relinque. imitabimur enim te, & coargue-

ζῶντα τὰ ποινὰ, ὡς παρρη-
 σίας τι ἢ ἀληθείας ἔνεκα, μι-
 λῶσα αὐτὰ ἐφ' ὧν αἰ, μὴ τι ἔ-
 μι πῆρ αὐτὸς ἰπαιριστῆς, ὃ
 ἐπιτάξῃ ἐλεγχέ, μὴ τι τὰ ἰκάνω
 περὶ αὐτὸν περικλέης αὐτῶν· ἢ
 ἴφ' ἄξιον, θεῶν ὄντι, ἐπι σῶμα βι-
 ἐλθῶν τὸς περὶ τ' οὕτω κατα-
 πύτων λόγους, ὃ ἴφ' ὧν οὐκ οὐ-
 τ' εἶναι λόγους, ὃ πρόλογος
 ἦδ' ἰφ' φησι ταῦτα, ἐς Ὀλυμ-
 πιαρ ποίη, λόγους τινὰ πε-
 πομποῦ συγγραμμοῦ ἰπαι-
 ριστῶν· τοῖς πανηγυρε-
 σαῖς. ἡ δ' ἰπ' ὁδοῖς ὧν οὐκ
 δράματι· ὃ Πυθαγόρας ἰπαι-
 ριστῶν· ἰπ' Αθῆ-
 ναίων, οἰμαι μὴ τέχην τῆς ἐν
 Ελευσίην τελετῆς, ὡς βάρβα-
 ροί, ὅτι ἰπ' αὐτὸς ὃ Πυθα-
 γόρας πῆρ τότε ποίη καὶ Εὐ-
 φοροῦς γυρονοῦσα, ἰπ' ἕχων ἔ-
 ὃ λόγος αὐτῷ κατὰ τ' Αἰθίοπας
 κολοῖον, ἀμφοροῦτος ἄρ' ἐν
 ποικίλων ἀποπῶν παρῶν
 βελῶν· ὃ δ' ἐμὴ ἔωρα ἀλέξαι
 λόγους, ἀμ' αὐτῶν ἀλέξαι
 τὰ

mus pleraque, ut et verita-
 tis et libertatis gratia ne-
 mo te accusaturus sit. Ne-
 que verò me, o optime, a-
 pud ipsos commendaveris,
 neque rursùm quæ illi ad-
 sunt, præffuderis temerè.
 Non enim dignum est, Deus
 eùm sis, in os tibi venire vera
 ba de rebus execrabilibus
 adeò ac detestandis facien-
 da. Nam Sophista atque
 impostor iste dicendo (hæc
 iam prologus inquit) Olym-
 piam aliquando venit, o-
 rationem multò iam antea
 conscriptam recitaturus ἴς
 qui ad solemnem ludorum
 celebritatem conuenerant.
 Erat autem argumentum
 eius scripti. Pythagoras pro-
 hibitus aliquando ab Athe-
 mensibus communicare, ut
 opinor, cum ἴς qui Eleu-
 sinia sacra peragebant, tan-
 quam barbarus, eò quòd ipse
 Pythagoras diceret, ante ea
 tempora etiam Euphorbum

sese fuisse. Ceterùm erat oratio ea ipsius iuxta Aescpi
 graculum collecticia, ex varijs alienis pennis confaricata.
 Itaq; cum velles haudquaquã friuola ac vana dicere videri,

τὰ ἐκ τοῦ Βιθλίου, δῆτα τῶν
 σωμάτων τινός (ὡς δὲ ἐκ Πλα-
 τῶν κ' αἰετῶ, ἀμφὶ δικασί-
 χον τὰ νομὰ) ἰσαδῶν ἀ-
 τήσων τινός ἀποθέσων εἰς λό-
 γοις, τὸν Πυθαγόραν αὐτῶ
 κέκλιδα. καὶ οὕτως ἀνὴρ ἰ-
 ποῖνος, καὶ σιωπῆσαι τὸ θία-
 προν ἀκούσων τῶν ἑστῶ τοῦ
 Πυθαγόρου ἰκάνον λόγον. ὡς
 δὲ τὸ ἐπὶ τούτῳ ὁ μὲν πάντων
 ἀπέθανε ἐν τῇ ἀκρίσει,
 σωτέρων, οἷον ἀκός, ἐκ πολ-
 λῶν ἰσχυμένων καὶ μεμε-
 λτημένων, ἀ καὶ ὅτι μέ-
 λιστα ἢ ἀνασχωτία οὐδα,
 ἐπίμωρε, καὶ χεῖρα ἄργε,
 καὶ σωκωνίζετο αὐτῶ. γέ-
 λως δὲ πολὺς παρὰ τῶν
 ἀκούοντων. καὶ οἱ μὲν ἐς
 τὸν Παρσία ἰκάνον μεταξὺ
 ἀκρίτων, ἐπιδάλαω,
 ὅς οὐδέποτε συμπα-
 ξας αὐτῶ πλὴν ἑαδίουρ-
 γίαν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γυνώε-
 ζοντο

sus autem ab auditoribus undique mulius. Ac alij quid-
 dem ad Patrensem illum interea aspicientes, significationem
 dabant quòd haudquaquam clam ipsis esset quòd illius or-

pe fallacia & techna hæc composita esset: alij autem etiam

RRr 4 ipsa

λουτὸν τὰ λιγύμνα, παρ
 ὄλῳ πλὴ ἀκρόασιμ διττέλι-
 σαν, ἐν τούτῳ μόνον ἔργον
 ἔχοντόν, ἀκλήλων παρώμ-
 νοι, ὅπως μνήμης ἔχουσι πῆς
 τὸ διαγιγνώσκων, ὅτου ἔκα-
 στον ᾧ τῶν ὀλίγων πῆς ἕ-
 μῶν ἀνδοιμυησάντων ἐπι-
 ταῖς καλουμῆους μελέταις
 σοφιστῶν. ἐν δὲ τούτοις ἅπα-
 σι, καὶ ὁ τὸν λόγον τὸν δε-
 συγγράφας ᾧ ἐν τοῖς χιλῶ-
 σι καὶ αὐτός. τί δὲ οὐκ ἔμελλ-
 δι χιλῶν ἐπ' οὐτω παρφαυῆ
 καὶ ἀπιθάνῳ καὶ ἀνασχώ-
 το πολυμῆματι; καὶ πως (ἔ-
 σι δὲ ἀκρατὴς γέλωτῳ) ὁ
 μῶν πλὴ φωνὴν ἐνπύφας ἄς
 μέλῳ, ὡς ᾤτο, θρῦλόρτι-
 να ἰπύουδ ᾧ Πυθαγόρα. ὁ δὲ,
 ζῶτο δὲ τὸ τοῦ λόγον, ὄνον
 λιθαίεση παρώμνον ὄρων,
 ἀνικᾶχασι μαλα ἰδὲ, ὁ
 ποιητὴς οὐτῳ ὁ ἰμός. ὁ δὲ ἄς
 δευ ἰπισραφᾶς, τῶ ἔξιοπολι-
 μωσι, τότε αὐτὸς ἐναχχος ἐν-
 θεσθε ᾧ μῶν ἢ τῶ ἔτους ἀρχῆ,
 μάθον

conuersus aspexit. Et hoc est quòd illos paulò ante inter se ini-
 micos reddidit. Atque hinc erat quidem 8 anni principium,

imò

ipsa ea qua recitabantur,
 agnoscetes, per totum il-
 lud auscultandi tempus u-
 num hoc opus agebant, ut
 se mutuò exploraret quo
 modo quisque memoria tea-
 neret & dignosceret, un-
 de quicque ex ijs Sophistis
 qui paulò ante nos celebres
 fuère, in declamationibus
 sue meletis quas vocant,
 desumptum esset. Porro in-
 ter hæc omnia etiam is qui
 orationem hanc scripsit, in-
 ter ridentes & ipse erat.
 Cur autem non rideret ob
 manifestum aded & ine-
 ptum atque impudens faci-
 nus? Ac fortè (est enim ri-
 sus intemperantior paulò)
 cum ille voce ad cantu-
 cum deflexa, lamentatio-
 nem quandam, ut ipsi vi-
 debatur, Pythagoræ, des-
 cantaret: hic meus poëta,
 illud quod vulgò dici solet,
 Asinum ad lyram, videns, in
 cachinnum admodum sua-
 uem solutus est: quod alter

μᾶλλον δὲ ἢ ἄρ' ἂν μὲν ἄλλος νε-
 μωίας τρίτη· ἐν ἧ οἱ Ῥωμαῖ-
 οι λατοὶ τι ἀρχαῖον ὄχονταί
 τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντ' ὅτι ἔ-
 τες ἄχας τινας, καὶ θύουσι,
 Νουμᾶ τῷ βασιλείῳ λατασγ-
 ῶμῶς τὰς ἐκργίας αὐτοῖς,
 καὶ πῖσι ἀνακσι τοὺς θεοὺς ἐν
 ἱκάνη μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ χη-
 ματισαν τοῖς ὄχουμῶσι. ἐν
 τῷ αὐτῷ ἱνῶ ἱορτῇ, καὶ ἐρο-
 μωία, ὁ τότε γιλάσῃ ἐν Ο.
 λυμπία ἐκάνος, ὑπὸ τῷ ἱπο-
 βοιμαῖῳ. Πυθαγόρᾳ ἰδῶν
 πρῶτοντα τὸν λατᾶπυσον καὶ
 ἀλαζόνα, τὸν τῶν ἀποπρίων
 λόγων ἱποκειτῶ (ἐτυχεαυ-
 δὲ καὶ τὸν πρόπον ἀπειθῶς
 εἰδὼς αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀλ-
 λῶ ἀείλησαν, καὶ μιαείαρ
 τοῦ βίου, καὶ ἂ ποιᾶν ἐδέχε-
 το, καὶ ἂ ποιῶν λατᾶπυλο)
 ὄρα ἡμῖν, ἔφη πρὸς τινὰ τῶν
 ἱτάρων, ἐκρέπεισθα τὸ δυσ-
 σάντηδον τῶτο θέαμα, ὃς φα-
 νείσ' ἔοικε τῶν ἡδίστων ἡμέ-
 ρων, ἀφ' ὧν ἄρα ἡμῖν ποιήσῃ.

τῶν

imò verò tertia dies à no-
 uilunio magno, quando Ro-
 mani iuxta veterum consue-
 tudinem & ipsi preces quas-
 dam pro toto anno faciunt,
 & sacrificia peragunt pro
 eo ac ipsis rex Numa sa-
 crificandi ritus hos consti-
 tuit, persuasitque sunt quòd
 eo potissimum die votis ac
 precibus Dij vacent, at-
 que animum aduertant. In
 hoc igitur festo, & calen-
 dis solennibus videns Olym-
 pia tum ille, sub Pytha-
 gora isto supposititio con-
 spicatus accedentem execra-
 bilem & arrogantem istum
 alienarum orationum hi-
 strionem (norat autem &
 mores eius exactè, & reli-
 quam nequitiā, atque im-
 puritatem vitæ, & quæ fa-
 cere diceretur, & quæ fa-
 ciens deprehensus fuerat)
 tempus ad quendam ami-
 corum inquit, vobis est dis-
 cedere, atque hoc inau-
 spicatum spectaculum re-

linquere. Nam homo iste obuiam nobis factus, videtur
 suavissimum hunc diem in apophradem nobis conuertere.

RRr 5

Quo

τοῦτ' ἀκούσας ὁ σοφιστὴς πάλιν
 ἀπεφράδα, ὡς τίς φωνὴ καὶ
 ἀπόροισιν τῶν Ἑλλήνων ὄνο-
 μα, ἐξ ἱλαίου, καὶ τὸν ἀν-
 θρα τῷ πάλαι ἑκάστου γέλω-
 τος ἡμίωτο, ὡς γὰρ ἦτο, καὶ
 πῶς ἀπαντὰς ἐλεγχο, ἀπε-
 φράς τί δὲ τοῦτό ἐστι, καρπὸς
 τῆς βροτάντης, ἢ σκῆψος;
 ἄρα τῶν ἐπιδομῶν ἡπιωμέ-
 νων τὶ δὲν ἀπεφράς; ἐγὼ μὲν
 ἔτι ἠκούσα σάποτι, ἔτι ἄρ συ-
 νίλω ποτὶ δ, τι καὶ λέγοι ταῦθ'
 ὁ μὲν ἦτο κατὰ τοῦτο δι-
 ξίγμαι, καὶ πολλὰ ἰπῶν τῆ
 ἀπεφράδι τὸν γέλωτα, ἐπιλέ-
 θαι δὲ κατ' αὐτὸ τὸ ὑστατον
 τεκμήριον ἀπαθασίας ἐκπέ-
 ρωσι πὶ τῶν τὸν δὲ τὸ λόγον
 σὺ γράψω, ἢ μὲν περὶ σίμω
 ψας ὑμῶν, ὡς λέξαι τὸ αἰοδι-
 μον σοφιστῶν, τὰ κοινὰ τῶν Ἑλ-
 λήνων ἀγνοῦντα, καὶ ὁπόσα καὶ
 οἱ ἐπὶ τῶν ἐργασμάτων καὶ
 τῶν λασημάτων ἀλάσων ταῦ-
 τα

Huiusmodi igitur gratia orationem hanc scripsit is qui me huc ad
 vos præmisit, ut videlicet ostenderet, celebrem istum sophis-
 tam, communia illa Græcorum, & quæ illi etiam qui in offi-
 cinis atq; tabernis sedent, scire solent adhuc ignorare. Ha-

Et enus

Quo audito sophista ille
 mox verbum Apophradis,
 veluti peregrinum atque a-
 lienum à Græca linguariz-
 dere cepit, & hominem
 pro superiore illo visu vi-
 cissim ultus est, ut quidem
 ipse putabat, & ad omnes
 dicebat: Huius Apophras?
 quid hoc autem est? fru-
 ctus, an herba aliqua, an
 instrumentum? num igitur
 comeditur, an bibitur? quid
 tandem est Apophras? Nam
 ego quidem neque audiui
 inquam, neque intelligo
 facile quid nam etiam sit
 quod ille dicit. Atque hæc
 tamen ille quidem puta-
 bat se contra hunc valde
 acerbè dixisse, ac multo
 adeò visu Apophradem i-
 psam arripiebat: cate-
 rum non animadvertibat
 quòd interim extremum con-
 tra seipsum inscitie testi-
 monium proferebat. Huius-

τα μὲν δὲ ἐκ τῆς ἑξῆς. ἰσὸς δὲ (ἢ
 διηγεῖται αὐτὸς παραλίπαυον ἔργον
 μὲν ὅτι τὰ λοιπὰ) Διὸς αὖτε
 ἔκλυε τὰ ἐν τῷ Δελφικῷ τρίποδος
 ἡδὲ λέγειν, οἷα μὲν οὖν τὰ ἐν
 τῇ παρσίδῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ
 Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰ-
 γύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινικίῃ καὶ
 Συρίᾳ, ἢ τὰ ἐν Ἑλλάδι
 καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ ἐν ἰσθμῷ, τὰ ἐν
 Ἐφέσῳ καὶ ἄλλοις ἐν Ἰωνίᾳ
 ἡδὲ καὶ τῆς ἀσπυρίας τῆς οὐ-
 ρῆς καὶ ἡ κωρονίς ἔργον.
 ἰσὸς δὲ κατὰ τὴν παροιμίαν,
 ἰλιυὶς ἀπὸ παραφάσης ἰμωθῆ-
 σαι, ἡ ἀπὸ τῆς ἑξῆς καὶ ἀκέραια
 ταῦτα κατὰ μᾶλλον δὲ ταῦ-
 τα μὲν μὲν λέγω, περὶ δὲ τῆς ἀ-
 φάσεως πρότερον. ἀπὸ γὰρ
 μοι πῶς πανθῆμα, καὶ ἡ ἑξῆς
 λέξις καὶ ἡ ἑξῆς, καὶ ἡ ἑξῆς
 πῶς, καὶ ἡ ἑξῆς ὅτι ἄξιον τῆ-
 νομα εἶναι ἰδοῦσθαι, ἢ ἀφάσεως
 ἐν δὲ, ἢ ἡ ἑξῆς τῆς ἑξῆς ἰ-
 διοῦν ἀπὸ ἀποφάσεως ἰσχυρῶς
 ἔργον αὐτῶν ἀπὸ τῆς Κελίης ἢ
 ὅτι ἀπὸ τῆς Σουλίας ἐπιμειξίας
 οὐ

Etenus Elenchus ille. Ego
 verò (iam enim ipse ad re-
 liqua fabulae peragenda ac-
 cedo) meritiò debebam ve-
 luti ex Delphico tripode
 tandem illa addere , qualia
 videlicet facta tua in pa-
 tria fuerint , qualia in Pa-
 lestina , qualia in Aegypto ,
 qualia in Phoenicia ac Sy-
 ria , atque exinde deinceps
 in Graecia & Italia : & pos-
 tremò quae nunc Ephesi fa-
 cis , quae quidem recordia
 istius tuae quasi quoddam
 summarium sunt & caput,
 & coronis morum. Post-
 quam enim ^h iuxta prouersu-
 bium , Iliensis cùm sis , tras-
 gædos conduxisti , tempus
 iam est ut propria tua ma-
 la audias. Imò verò nondum
 etiam , sed se Apophrade
 prius. Nam dic mihi ⁱ per
 Pandemum , & Genetyllia-
 dem , & magnam matrem,
 quo tandem modo reprehen-
 dendum ac risu dignum vi-

detur nomen Apophradis ? Non enim mehercule Graecorum
 proprium erat, sed alicunde ex Gallorum, aut Thracum, aut
 Scytharū commixtione velut comes abundum introductum :

οὐδ' (ἀπαντα γὰρ οἶδα τὰ τ'
 Ἀθλωάων) ἐξήκειες τὸ ὄνο-
 μός, καὶ ἐξήκουσας τ' Ἐκλυ-
 κῶς ἢ ὀ γίλων ἐπιτόθω, ὅτι βαρ-
 βάρους, ἢ ξυφίω, ἢ ἄντρούων
 πὸς ὄρους τὸς Ἀθικὸς. καὶ μὲν
 τί ἄλλω ὅτως Ἀθλωάοις ἐπι-
 χόουον, ὡς τῶν τὸνομα φάσθαι
 ἄν, οἱ γὰρ σὺ μᾶλλον τὰ ἱερῶ-
 τα ἠλότοι; ὡς θάπρον ἄν ἔ-
 ρηθῆαι καὶ τὸν Κέαρπον, ἐ-
 νος ἀπρῆνους ἢ ἐπὶ ἡλυσίας ἔ-
 νου τῶν Ἀθλωῶν ἢ τῶν ἀπρ-
 φράδα δάφτας, ἐκ οὐκείων ἢ
 αὐτὸχθονα τῆς Ἀθηνῶν. πολε-
 λὰ ἢ γὰρ ὄσον, ἢ αὐτοὶ ἴα-
 τὰ ταυτὰ ἴσι πᾶσι ἀνθρώ-
 ποις ὀνομάσσειν, ἀπφραδῆ
 ἢ μόνον ἰκῆνοι τῶν μαρᾶν
 καὶ ἀπφραδῶν, καὶ ἀπφραδῶν
 καὶ ἀπφραδῶν, καὶ ἴσι ὀμοίαν
 ἢ μέρων. ἴδου καὶ μαμάθικας
 ἢ δὲ ὄθ' ἀπφραδῶν βέλτα
 αὐτοῖς ἢ ἀπφραδῶν ἢ μέρων, ὅταν
 μῆτι αὐτῶν κημάτισαι,
 μῆτι ἢ ἄλλοι μὲν αὐτῶν ὄ-
 σι,

etram, & abominabilem, & inauspicatam, & nefastam, in
 diebus similem diem vocant. Ecce didicisti iam obiter quoque si-
 gnificationem Apophradis, & quis dies ater vocetur: quan-
 do videlicet neque magistratus de rebus consulant publice
 neque

tu verò (cuncta enim Athe-
 nensium cognita habes)
 exclusisti illud continuò &
 velut per præconem è ci-
 uitate Græcorum eiecisti:
 & ex eo risus iste videli-
 cet, quòd barbarè ac pe-
 regrino modo loquor, &
 transgredior terminos At-
 ticos. At verò quid aliud
 Atheniensibus ita familiar-
 re ac patrium, vti hoc
 nomen? dixerint illi qui
 huiusmodi meliùs, quam tu,
 sciunt. Quapropter citius
 Erechtheum aut Cecropem
 peregrinos & aduenas a-
 pud Athenienses esse pro-
 baueris, quam Apophra-
 dis nomen ostenderis non
 proprium, aut non inibi
 natum, & genuinum At-
 tica esse. Nam multa qui-
 dem sunt quæ & ipsi eodem
 modo cum cæteris homini-
 bus omnibus appellant: An
 pophradem autem soli illi

οτι, μήτε τὰ ἱερὰ ἐκρουγῆσ-
 ται, μήθ' ὅπως τι τῶν αἰσί-
 ων τηλῆται, αὐτὴ ἀκρφερὰς
 ἡμέρα, ἐνομιόθη δὲ τοῦτ' ἀπ-
 νοις ἐπ' ἀπαις αἰτίας. ἢ ἔφ'
 ἄν ἡπυθέρτου μάχας με-
 γάλους, ἕπειτα ἕταξαν ἐπέ-
 νας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ
 τοιαῦτα ἐπιπόθηθη ἀποδ-
 κλους καὶ ἀκρφους τῶν ἐνό-
 μων προξίωρ ἄνω, ἢ καὶ νῦν
 Δία. καὶ τοὶ ἀκρφον ἴσως. καὶ
 ἐξωρόν γῆθ' ἡ, γέροντα ἀνε-
 δρα μὲν τὰ παλαιότερα, καὶ ἀ-
 ναδιλάσκων τὰ τοιαῦτα, μη-
 δὲ τὰ πρὸ τῶν ἀδολτά. πα-
 νν γουὸ τῶτ' ἔπειτ' ἰοιπόρ,
 καὶ ἡ μάχης αὐτῶ, πᾶρ ἡμῶν
 ἢ δὲ ἴσθ. πόθρ ἔφ'. ὅ οὔτ' ὅ-
 τὰ πρὸ ἔφ' ἀπαι καὶ ἀνοῆ-
 σα, συγγνώμη, ὀπότ' ἕξω τῶ
 πομοῦ πατρου, καὶ ἀδυνα-
 τὸς ἐδιδάχαις τῶν ἀκρφάδ' αἵ
 ἐδ' ἐπονηθῆς ἄρ, ἀπαις ἕποις.
 ἐν ἔφ' τῶ καὶ μόνον, ἀπαρ-
 τωρ

neq; lites in foro disceptan-
 tur, neque sacrificia pera-
 guntur, neque quicquam co-
 tum quæ more & auspica-
 to solent, tractatur: is dies
 Apophras sive ater dicitur.
 Atque huiusmodi dies apud
 alios alijs de causis indicti
 sunt. Aut enim pugna ali-
 qua magna ac grati super-
 rati sunt, ac dies exinde tas
 les quibus eladem eam aes
 cepere, pro nefastis & in-
 auspiciatis ad res legitimas
 gerendas habendos consueo-
 runt: aut mehercle etiam.
^k Atqui ineptum fortassis &
 intempesium utique iam
 fuerit dedoceri, ac denuò
 discere talia virum senem
 adeò, ne illa quidem quæ his
 priora sunt, scientem. Pro-
 inde hoc omnino reliquum
 est, & si didiceris ipsum, o-
 mnia exinde nobis scies. Un-
 de enim heus tu? Nam cæ-
 tera quidem etiamsi ignora-

re ignoscendum sit, ea videlicet quæ extra communem viam
 posita, & obscura hominibus priuatis atque indoctis sunt:
 diem tamen atrum, etiamsi volueris, nominare aliter quàm
 Apophrada non poteris. Nam hoc vnum ac solum nomen os-
 mnum

ἴσως τὸ νομα ἴσως, ὅμοιος ἴσως, ἀλλὰ
 δὲ καὶ ἴσως παλαιῶν ὀνομάτων
 τὰ μὴ ληκτικὰ, τὰ δὲ ἴσως, ὅμοια
 αὐτῶν μὴ σωθήσονται τοῖς πολ-
 λοῖς ὅς μὴ τὰ πολλοῖς τὰς
 ἀκοὰς καὶ τὴν ἄσκησιν τῶν
 σωφρόνων τὰ ἄλλα. Ἐγὼ δὲ, ὅ
 βέλτερος, πῶς μὴ ὅς ἴσως ταῦ-
 τα περὶ σοῦ ἄπαρ, ἡμῶν
 ἰχθῦν ἴσως, ἰχθῦν ἢ κατὰ τὰ
 Παφλαγονῶν ἢ Καππαδο-
 κῶν ἢ Βακτριῶν ὁμοίως ἰσ-
 τῶσθαί σοι, ἴσως ἰσμάτης τὰ
 κηρόφρα, καὶ ἴσως ἀνδρῶν ἰδέα,
 τοῖς δὲ ἄλλοις Ἐπισησιν, ὀ-
 μοῖα, καὶ Ἐπάδα γλῶσσαν
 σωφρονῶν καὶ ἴσως τῶν
 Ἀθηναίων κατὰ χρόνον τινὰς
 ποτὶ ἰντριψάντων τῆς αὐ-
 τῶν φωνῆς, τῶν ἐν τοῖς μά-
 λιστα τῶν νομα ἀντιθέσων οὐ-
 τως ἀνι, καὶ πῶς ἀπάντων
 αὐτῶν κηρόφρων. Ἐπορ ἄρ
 καὶ τοῖς πῶς ἡμῶν λιχνημι-
 νος ἴσως ὀνόματι, ἢ μὴ καὶ ταῦ-
 τῃ σὶ διατάραξεν ἡμῶν,

ξῖνα

in lingua sua, hoc nomen inter præcipua mansit, hoc
 modo semper & ab omnibus ipsis dictum. Ac sanè com-
 memorarem etiam eos qui ante nostram ætatem eodem no-
 mine vsi sunt: nisi & isto modo perturbauimus te essem,
 peregri.

ἔφα σοι ἢ ἀγνοῶσα ποιητῶν καὶ
 ῥητόρων ἢ συγγραφέων ὄνομα.
 ματὰ Λιξιάδου. μάλλον δὲ ἐδὲ
 ἐγὼ σοι τὰς ἐπώνυμους ἐρῶ,
 πεινυτῶν ἢ Ἰσασίου· ἀλλὰ σὺ
 μοι ἕνα τῶν πολλῶν λέξας οὐ
 ληχρημύθου τῷ ὀνόματι, χρυ-
 σοῦς, φασίην, ἐν Ολυμπιάδα.
 θυτι. καὶ τὸ ὄνομα γέροντος ἔσθι,
 ἀφ᾽ ἧλιξ τὰ τοιαῦτα ἀγνοῦν,
 εὐκείᾳ μοι, ὅτι καὶ Ἀθλοῦ πό-
 νος ἔστιν ἐν τῇ Ἀθηνῶν, καὶ Κό-
 ενόσθι ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ, ἢ Σπάρ-
 τη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ ἂν
 εἰδῆται, λοιπὸν ἴσως, ἐκείνο σοι
 εἰρη, ὡς τὸ πρὸ ὀνομα ἡδίας,
 πλὴν δὲ χεῖρισιν αὐτῷ ἀκαρῶν
 ἢ τιῶσθι. φέρει δὲ καὶ πᾶν τὸ
 τυ πὲρ οἱ ἀπλοῦ ἴσσομαι τὰ
 εἰκότα· σὺ δὲ πρόσθε τὸν
 ἔδω, ἢ μὴ πεινυ ὀλίγον σοι
 μέλα τῷ μηδὲν εἰδῆσαι. ἢ οἱ
 πάλαι πολλὰ τῶν αὐτῶν πὲρ ἡ-
 μῶν ἀπερρίψαν ἐς τὸν ἑλ-
 μοῖους ἕκαστοι τὸς τότε· ἢ ἔφρ
 ἢ ἢ τότε, ὡς τὸ ἐκός, βδελυ-
 ροί τινος ἐς τὰ ἦδη, καὶ μια-
 ροί,

Nam & veteres huiuscemodi multa ante nos in eos qui tibi-
 bisimiles erant tum, iactarunt. Erant enim tunc quoque
 (ut est verisimile) moribus abominabiles quidam, & im-
 puri,

peregrina & ignota tibi
 poetarum, oratorum & hi-
 storiarum verba recense-
 do. Imò verò ne ergo quis
 dem tibi eos dicam, qui ille
 lud vsurparunt, omnes enim
 norunt: sed tu contra si mi-
 hi vnum aliquem ex vete-
 ribus ostenderit, qui nomi-
 ne hoc vsus non fuerit, au-
 reus, ut aiunt, in Olympia
 statuere. Atqui si quis se-
 nex aded & etate confes-
 eius, huiusmodi ignorat, vi-
 detur idem mihi quòd A-
 thenæ ciuitas est Attica, &
 Corinthus in Istmo, &
 Sparta in Peloponneso, i-
 gnorare. Superest igitur for-
 tassis illud tibi ut dicas, i-
 psium quidem nomen apo-
 phradis nosse te, caterùm
 vsus eius ut intempestiuum
 accusasse. Age itaque &
 de hoc respondebo tibi con-
 sentanea: tu verò animum
 aduerte, nisi omnino parum
 facis si nihil scire videaris.

ροι, καὶ λακούδας τὸν πρόπον,
 καὶ ὁ πῦρ Κόθορνόν τινα ἔπυρ,
 ἀκούσας αὐτὸ τὸν βίον, ἀμ-
 φιβολοῦν ὄντα τοῖς τοιοῦτοις
 ἰποδωμῶσι, ὅτι Λυπάλυ, ὅτι
 τὰς ἰκκυσίας, θορυβώδης
 ἦν ἄνθρωπος, ἰντάρων ὁ δὲ
 Ἐβδόμων, ὅτι ὡσπερ οἱ παῖδες
 ἐν ταῖς ἰκκυσίαις, λακῶν
 ἐν ταῖς ἰκκυσίαις ἔπασε, καὶ
 διακίετα, καὶ παύσει ἰσοιῆς
 το τῶν σπασίω τῶ δὲ μὲν. μὴ
 δὴς οὐδὲ λακῶι, πῶς Ἀδώνι-
 δῶ, ἀκῶσα παμπόνηρον
 ἄνθρωπον, ἀπὸς λακῶ
 σὺντροπον, ἡμῖνα δυσφῆμα
 καὶ ἀπαισίω ἡμῆς καὶ τοὺς
 χολῶς ὡς δὲ ξιῶ ἰκκυσίαις,
 καὶ μάλιστα, εἰ ἔσθην ἰδοίμω
 αὐτῆς. καὶ εἴ τις βάνηλον ἢ
 ἄνθρωπον ἰδοίω, ἢ πῶς ἄνθρωπον,
 ἢ ἄνθρωπον ἢ οἰκίας, ἐπὶ πόδα
 ἀναστρέψα, καὶ ἰπανίρχεται,
 οὐκ ἀραδῶς μανταδῶν
 τὰς ἐφημέρους ἰκκῶς πρὸς
 ξας ἰστωαὶ αὐτῶν. ἀπὸ πονηρῶ

aut eunuchum aspexerit, aut simiam quoque egressus domo
 statim, conuertit pedem, & regreditur: ominans sibi haud
 quaquam prosperat diei illius res atque actiones fore,
 præ malo hoc primo & inauspicato omine. A principio
 autem

puri, & perditū ingenij.
 Atque alius quidem¹ Co-
 thurnum quandam appella-
 bat, vitam illius compa-
 ratione hac perstringens, ut
 inconstantem & ambiguan-
 perinde ut calciamenti ge-
 nus hoc est. alius autem
^m Lypaen, quod concios
 nes turbare solebat, oras-
 tor tumultuosus existens.
 rursus alius Hebdoman,
 quod perinde ut pueri se-
 ptimanis diebus solent, es-
 etiam ille in concionibus lu-
 deret & rideret, & serium
 studiumque plebis pro lu-
 do ac ioco haberet. Ne de-
 deris itaque & mihi, per A-
 donidem, comparare ho-
 minem perditum & omni
 malicia innutritum, diei a-
 tro & inauspicato.ⁿ Nam
 nos & claudos ad dexte-
 ram declinamus, ac ma-
 xime si manē videamus i-
 psos. Et si quis spadonem

τῶ πρώτῳ καὶ Δυσφύμῳ ἡλυ-
 δουσιατι, ἐν ἀρχῇ δὲ, καὶ ἐν
 θύρασι καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἐξο-
 δῶ, καὶ ἕθεν τὸ ἅπανι ὅ-
 ἕτος ἔτις ἰδοὶ λίνουδον καὶ
 ἀπόρρητα ποιεῖντα καὶ πᾶ-
 σχοντα, ἐπίσημον ἐπὶ τῷ καὶ
 ἀπὸρρητότα, καὶ μονουχί τῶ-
 νομα τῶν ἔργων αὐτῶν ὄνο-
 μαξ ἕξον ἀπατιῶνα, ὄντα,
 ἐπίσημον, ὄλεθρον, ἡφωνα,
 βάρβαρον, καὶ φλογ. μὴ δὲ ἔ-
 κᾶσθ τῶν ἀπὸρρητῶν ἡμῶν;
 ἀλλ' ἔτι οὐ τοῖσι ὅτι ἀπὸρ-
 ρῆν ὅτι ἡμῶν, ἔτι τῶν αὐ-
 θρίας οἶδα τῶν ὄντων, ὅτι καὶ
 μέγα φρονῆν ἐπὶ τῷ μοι δο-
 κῆς, ὅτι καὶ ἀπόλυτοι οἱ ἡ-
 δόξα τῶν ἔργων. ἀλλὰ πᾶσι
 δὴ καὶ ἔτι καὶ πρὸς ὅτι. ἔτι δὲ
 καὶ ὁμοσε χαρῆσθαι, καὶ ἀρνη-
 σαι μὴ τοῖσι ἔτι, τίσι πῆ-
 σα ἔτις; τοῖσι πονήσας τοῖς
 τοῖσι; (ἐκᾶθεν γὰρ ἀρχοῦσα δι-
 κασον) ἀλλ' ἔτι ἡμῶν ἡμῶν τὰς
 πρώτας σε προφῶ, καὶ ὡς πα-
 ραδόντις σκαυτῶν ὡς ὄλεθρον ἔ-
 κείνῳ σπατιῶν, οὐ μὴ σφραγί-
 σθ.

autem, & in foribus, & in
 primo egressu, & mane pri-
 mo totius anni, si quis vis-
 deat cinadem, & nefaria
 perpetrantem pariter & pa-
 tientem, noium ob hac
 & eneruatum, & tantum
 non ipso nomine quæ agit,
 præ se ferentem, decepto-
 rem, præstigiatozem, pera-
 iurum, pestem, catastam, bas-
 rathrum: non effugiat, ne-
 que talem diei atro compa-
 ret? An verò tu talis non es?
 Haudquaquam negabis, si
 modò noui fortitudinem
 tuam istam, qui certè &
 animum attollere ob hac
 mihi videris, videlicet quòd
 tibi gloria ista rerum tua-
 rum non prorsum perit. Sed
 omnibus notus es, & pas-
 sim celebris. Quòd si au-
 tem etiam contrà ieris, &
 inficiaberis talem esse, cui
 quæso credibilia ista dices?
 An ciuibus tuis? nam hinc
 ordiri æquum est. at noe

runt illi prima tua incu-
 nabula, & quo pacto tradiderit teipsum perditò illi milia-
 ti, & cum eo vnà turpissimè ac flagitiosissimè oberraue-

σε πάντα ἡμερῶν, ἀλλὰ δέ
 ρε, τὸ τὸ λόγου τῦτο, ῥαίη
 πολυσιδὲς ἔργασάμην,
 ἔξωσι, ἡ ἀκίνα μέμνηται, ὡς
 τὸ ἀκός, ἀ πρὸς τὸ θεάτρον
 Ἰνιανίου, τοῖς ὀρχηστῆς ὑ-
 ποκένωμην, καὶ σῶτα-
 γματάρχης ἐξίπην εἶναι ἰδὲς
 γοῦν πρὸς ἑὺ ἀνὰ ἄσπληθον εἰς
 τὸ θεάτρον, οὐδ' ἀνὰ ἰμύλοισιν
 ὅ, τι τῦνομα τῷ δράματι, ἀν-
 δὰ σὺ ἑοσιμῶς πάντων, χρυσῆς
 ἡμβάδας ἔχαρ, καὶ ἰδῶτα τυ-
 ραννικῶν, πρὸς ἑσπέρια, ἄν-
 μιθάσιν ἀτίσασιν παρὰ τοῦ
 θεάτρον, σαρωνίου κομισθῶν,
 καὶ ἡρότα ἀπὸ τῶν ἡδὴ τιμῶ-
 νη, πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ
 νῦν ῥήτωρ, καὶ ἑσπέρια, καὶ
 εἰς τῦτο, ἡ πῶθονταί ποτι-
 τὰ τοιαῦτα ἡμερῶν ἰκάνοι,
 τῶν δὲ τὸ ἐν τῆς παραδίας,
 Διὸς ἡνίεος ὀρχηστῆς, διο-
 σῆς ἡ Θέας. ἢ πρόχαρον ἄ-
 πασιμ ἄνδρος τὸ, ἑκείνος, ὁ τό-
 σι, καὶ μετ' ἰκάνω.

καὶ

ris, omnia obsequens ac pā-
 tiens, donec te, ° iuxta pro-
 uerbiū, pannum lacerum
 detritum & confectum ex-
 truxisti. Etiam illa memine-
 runt, ut est consentaneum,
 P quæ in theatro adolescens
 egisti, quando saltatoribus
 ac minus subseruiebas, &
 in ducendis ordinibus seu
 choris quasi quidam dux ef-
 se cupiebas. Quippe nemo
 ante te theatrum ingredie-
 batur, nemo ne nomen qui-
 dem fabulæ quod esset, re-
 nunciabat, sed iu ornate ad-
 modū, subligatis aureis ere-
 pidis, & induis veste iu-
 rannica, ante ceteros ima-
 mittebaris, qui beneuolen-
 tiam à theatro postulares,
 coronas ferens, & cum plau-
 su rediens, honore tandem
 ab ipsis affectus. At nunc
 orator es, & sophista: &
 ob hoc si audiant aliquando
 talia de te illi, istud ex Tra-
 gœdia uidelicet, Et solem
 geminum, & duplices se ostendere Thebas putabunt: & in
 promptu atque in ore tum omnibus statim notum illud erit:
 Ellicine ille, qui tum? & quæ post illa sequuntur. Proinde

° ipse

ἢ αὐτὸς εὐποιῶν, ἢ ἐπιβαί-
 νους τὸ παραπάνω, ἢ ἐπιχω-
 ριάεις αὐτοῖς, ἀπὸ φθῆεις
 ἐκὼν παρὶδ' αὐτῆ χάμα κα-
 κλῶ, ἢ τὴ βίβη ἀργαλέτω, ἀπὸ
 ἑαυτῆς ἐκὼν μιν ἔγωγε τὴ Φοι-
 νίκη ἀπασῶν. τὸ φησὶ ἐκὼν
 καὶ τοῖς ἀλλοῖσι ἢ μεμνημένοις
 τὴ πάλας ἐκὼν ὁ δὴ ἄντα, βρο-
 χὸ ὡς ἀληθῶς ἐστὶν. καὶ τοῖ
 τὴ ταῦτα κηρῶσι, ἢ τὸ ἀρ-
 κείνους οὐδ' ἢ τὸ ἀρ-
 κείνους τὸ ὑστάτωρ, αὐθάνους
 μὴ ἢ τὴ πύματ' ἔναί τοι μί-
 γάλα παρ' αὐτοῖς, τὸ δὴ ἔγωγε
 ἐκὼν τὸν γίον, ὡς τὸ Κίνας
 εἶως πύθον, ἢ τὸ Διὸς ἀντικῶ
 εἶνα πῆς αὐτό. τὸς φησὶ δὴ τὸ
 λήτας ἐδάμῃ ἐδάμῃς μετὰ πεί-
 σθαις ἀρ, μὴ οὐχὶ τὸ ἀπάντων
 βδελυρῶτατόρσι ἢ ἐστὶν, ὅνδ.
 ἢ τὸ λουιδῶν ἐπάσῃ τὴ νόρ.δ.
 τάχα δ' ἀρ τὸς ἀπὸς τὸς ἐν
 τὴ Συείας πεσοῦλοισι ὁμοψῆ-
 φος, ἢ τὸς μιν ἢ τὸν ἄνθρωπον,
 καὶ δὴ ἐπ' αὐτὸν βδελυρῶναι τοῖ.

Ἡρά.

Ὁ ipse recte facis, qui o-
 mnino non ascendis ad illos
 neque in patriam crebro
 venturas, sed fugis illam va-
 rito: quanquam neque hyes
 me malam, neque astate mo-
 lestam nimis, sed pulcherrimam
 Ὁ maximam omnium
 in Phœnicia ciuitatum.
 Nam coargui, Ὁ cum ijs
 qui vetera illa sciunt ac mes-
 minerunt, conuersari, la-
 queus reuera tibi est. Sed
 quid ista frustra iugor?
 Quem enim tu vnquam ve-
 ritus fueris? aut quid turpe
 putaueris eorum etiam que
 extrema sunt? Audio autem
 Ὁ possessiones esse tibi a-
 pnd illos magnas: nimirum
 miseram illam turriculam,
 cum qua Sinopensis illius
 dolum collatum, Iouis attritū
 videri queat. Proinde ci-
 uibus quidem tuis haudqua-
 quam vlllo modo persuade-
 ris, vt non omnium detesta-
 bilissimum te credant, Ὁ
 commuue adeo totius ciuitatis dedecus. Fortassis autem Ὁ
 ceteri habitantes in Syria, eadem de te cum illis testabun-
 tur, si te dicas nihil mali aut reprehensione dignum fecisse.

SSs 2

Nam

Ηρωκλας, ἡ μὲν Αντιόχεια
 καὶ ἑὸν γονυ αὐτὸ εἶδεν, ὅτι
 τὸν Θαρσοῦν ἰκονταῖκόνον
 νανίσον ἀπαγαῶν, ἀπὸ
 καὶ ἀναδέρην αὐτὰ ἀσχεδὸν
 ἴσως ἐμοί. πάλιν ἀπὸ Ἰασασί
 γε, καὶ μένλωτα οἱ τότε ὑ-
 μῖν ἐπισάντον, καὶ οἱ μὲν ἐς
 γόνυ συγκαθήμερον ἰδόντων,
 ἐκάνον ἢ οἶδα ὅτι καὶ ποῖον-
 τα, ἢ μὴ παντάπασι πικρῆς
 σμων τις ἔ. ἀπ' οἱ ἐν Αἰγυ-
 πτω ἴσως ἀγνοῦσι, οἱ μὲν τὰ
 τὸς ἐν Συρίᾳ θαυμαστὸς ἀδελ-
 ἐκένους ἰσοδισαίμφοι φά-
 ροντα, ἐφ' οἷς ἔπρον, ἀπὸ τῶν
 ἰματιοκαπύλων Διωνύμου
 νον, παρ' ὧν ἐδῆτας πολυ-
 τιλῆς περιέμψθη, ἐφ' ὅσῃ
 ἔχον. ἀπ' ἐκ ἐκεῖθεν ἑὶ ἢ Α.
 δεξάνθρα σαύοιδον, οὐδὲ μὲν
 Δρ' ἐχέων δαυτέρων ἢ Αντιο-
 χείας λυκείων αὐτῶν. ἀπ'
 ἢτε ἀκολασία γυμνοτέρα, καὶ
 ἢ ἀσχετορία ἑὶ ἐκ ἐπιμαν-
 δία, καὶ τὸνομα ἐπὶ τότοις
 μέσων, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἀνά-
 λυσις

Nam mehercle Antiochia
 quidem etiam ipsum istud
 opus vidit, quando ados-
 lescentem illum Tharsove-
 nientem abduxisset. Sed &
 detegere ipsa inhonestum
 fortassis mihi fuerit. Ve-
 runtamen norunt & memi-
 nerunt illi qui tum adsta-
 bant vobis, atque aspicie-
 bant te quidem in genu in-
 clinatum, illum autem no-
 stii quid facientem quoque,
 nisi omnino perpetuarerum
 oblivione labores. At in Ae-
 gypto illi fortassis non no-
 runt te, qui te post praecla-
 ra ista in Syria certamina,
 fugientem inde ob ea quae
 modo dixi, susceperunt, cum
 te vestiarij insequerentur, a
 quibus vestibus preciosis
 comparatis, viaticum tum
 habebas. Sed non minus A-
 lexandria quoque conscia
 tibi est. Et per Iovem
 haudquaquam posteriorem
 eam Antiochia censeri de-
 cebat, nisi quod proter-
 vitas ista tua manifestior, &
 turpitude flagitiorum infam-
 or illie fuit, & nomen ob haec maius, & super omnia ca-
 put

ἄνθρωπος ἢ λιπαρὸς. εἰς μὲν
 ὁ ἄνθρωπος ἐπίστασις ὅτι, ἐξ ὧν
 ἡ νόμιμος μὴ μὴ τοιοῦτος
 ὅτι ἐργασθεῖσα, καὶ βου-
 θῆς ἄνθρωπος κατέστη ὁ τελευτῶν
 μισθολόγος ἄνθρωπος ἐν τοῖς ἀ-
 είσοις Ρωμαίων. ὁ νόμος δὲ
 αὐτὸ δάσας ἀποσιπῶσαι
 μοι, καὶ ταῦτα, πῶς παύ-
 τας ἀλόγους ὁρῶ. ἡ κα-
 ῖν τοῖνυν, τὰ μὲν ἀπὸ
 ὅπου ἔτι ἐν τῇ συνουσίᾳ
 τωρηθηῖσα ὑπὸ σου, τί καὶ
 λέγαν; ἀπὸ λύμασι κατέ-
 λαβεν τὸ μαρτύριον, τοῦ οἴνου
 χάρις, τοῦ οἴνου πῶς ἐν γό-
 νασι κείνων, τί οἶα, ἐπι-
 σωσθῆν ἄνθρωπος πῶς τοιοῦ-
 τος, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ,
 εἴ γε μὴ παντοῶσιν τυφλὸς
 ἦν, ἀπὸ ἀδύνατος πῶς γινώ-
 σκει, ἀντίκα ἐξέλασεν τῆς οἰ-
 κίας, καὶ καθ' ἑσθίον γε, ὡς
 φασί, πειρηθῆν ἐπὶ τῇ σῆ-
 ἐξόθῃ. Ἀχαιὰ μὲν γὰρ καὶ Ἰ-
 ταλία πᾶσα ἐμπέλησαι τῶν
 σῶν ἔργων, καὶ τῆς ἐπὶ
 αὐτοῖς δόξης, ὄναρό γε
 τῆς

chaia quidem & Italia tota referta est operibus tuis, & fa-
 ma ea quæ ob illa consecuta est. & sanè gratulor tibi ob tam
 S S s 3 præclaram

put adaptum. Unus tan-
 tùm fuit qui crederet tibi in-
 facias eunti, quòd nihil tale
 commisisses: ac postremus
 auxiliator tibi fuit, is qui
 stipendium dabat, vir inter
 præcipuos Romanorù. No-
 men autem ipsum permits-
 tes mihi ut taceam, & hoc
 apud omnes eos qui sciunt
 quem dicam. Ille igitur cæ-
 tera quidem quæcunque sus-
 stinuit in conuersatione illa
 à te perpetrata, quid aui-
 net dicere? At verò quan-
 do te deprehendit in geni-
 bus adolescentuli pocilla-
 toris Oenopionis iacentem,
 quid putas? crediditne ti-
 bi talem te non esse, cùm
 ipsum opus aspicere? Haud-
 quaquam opinor, nisi pro-
 sus cæcus fuit: verùm aper-
 tam voluntatis atque ani-
 mi significationem dedit,
 cùm te statim ex adibus cie-
 cerit, & eas expiamentis
 quibusdam lustrauerit post
 exitum inde tuum. Nam A-

τῆς ἀπλησίας. ὡς περὶ τοὺς
 θαυμαστούτας ἔγωγε τὰ ἐν Βε-
 φήσῳ νῦν γραφόμενα ἰκάν-
 σθ' ἐκείνο κίρω, ὡπερ ἀληθὲς
 σωτῆρ, πῶς ἐκ ἀρῆσάματον,
 ἃ τὰ πρῶτά σε ἵδεται. καὶ
 τοι καινὸν ἐνθαύθασθ' ἢ τὸ πρὸς
 τὰς γυναικας πείσασθαι.
 οὐ περὶ πόδα οὐδ', ὡς τοῦτο,
 ἐπί μοι, ἀπφράδα ὀνομάσει-
 θαι; ἀλλὰ τί πρὸς Διὸς, καὶ
 φιλῆσαι, ὡς σίματι πείσεται
 ἀξίωσας ἡμᾶς ἐν ἰκάνοις
 τοῖς ἔργοις; τὸ ζοῦν τὸ ὀ-
 βριστάτων ποιεῖν, καὶ μαλι-
 σα, πρὸς οὐδ' ἡκιστα ἔχειν, καὶ
 τὸς ὀμιλητὰς, οἷς ἰκανὸν ἔστι
 κίνα μόνον τὰ κἀκὰ ἢ οὐδ' ἴσως
 ματ' ἀφραδέμ, τὸ βέβαιον
 φοντῶν ὀνομαστῶν, τὸ τραχὺ
 τῆς φωνῆς, τὸ ἀκείρω, τὸ ἄτα-
 κτον, τὸ παύτη ἄμωρον, ἢ
 τὰ τοιαῦτα φιλῆσαι δὲ σε ἐξ
 πῶς τοῖς μὴ γήοιτο, ὃ ἀνε-
 ξικανῆ. ἀσπίδα μάκρον ἢ
 ἔχιδναν φιλῆσαι, ἀμεινον δ' ἄ-
 ζμα ἰκάν, τὸ κινδύνομα καὶ
 ἀληγμα

malorum auerfor Hercules. Nam scutum potius aut viperam
 osculari fatius fuerit, quod in morsu ibi omne periculum
 omnīs

præclaram laudem. Quare
 ad eos qui mirantur ea quæ
 nunc Ephesi abs te gerun-
 tur, illud equidem dico quod
 verissimum est, quod mirum
 foret si non mirarentur, si
 prima illa tua opera nosse
 sent. Atqui nouum hic istud
 videlicet cum mulieribus
 quoque addidicisti. An non
 congruum igitur, dic mi-
 hi, fuerit, hominem talem
 Apophradem appellari? Sed
 quid, per Iouem? num etiam
 osculari ore in super voluia-
 sti nos ob tali facta? I-
 stud igitur contumeliosis-
 sime facis, & maxime erga
 eos quos minime decebat,
 sectatores tuos, quibus sa-
 tis fuenat illa solum mala
 ab ore tuo percipere, ver-
 borum videlicet barbariem,
 & vocis asperitatem, & in-
 discretam atque inordina-
 tam enunciationem, & ad
 Musis omnino alienam, & id
 genus alia: osculari autem
 etiam te supra hæc, absit, ὁ

ἄλγημα, καὶ ὁ ἰατρὸς ἄσκη-
 θείς ἐπίμωσεν, ἄρ' ἂν τ' ὄφρι-
 λήματος, καὶ τ' ἰδ' ἰκίνας, τίς ἄρ'
 ἢ ἰεροῖς ἢ βαμοῖς προσέλθοι;
 τίς δ' ἄρ' θεὸς ἱπακόςου ἔτι
 ἄχομος; πόσων περιόρων ἡ-
 εἰων, πόσων ποταμῶν δάει; καὶ
 τοῦτ' αὐτὸς ἄρ' κατ' ἰγύλας
 τ' ἄκων π' ὀνόμασι καὶ ῥήμα-
 σιν ἔργα βίαια καὶ τυδικαῶ-
 τα ἔργαφόρῳ. καὶ τοῖ ἐξ ἄ-
 νθ' ἀπ' ἑρράδα μὴ ἄδως, ἡσχυ-
 νόμω ἄρ' ἀπορ, ἔχ' ὅπως ἔ-
 πων ἀρνηθείω ἄρ. σὶ δ' ἑδ' ἄς
 ἔτι ἄλ' ἡμῶν, βρωμολόγους
 ἀγούτα, καὶ προπομαδλήτας,
 καὶ ῥησιμητῆρ, καὶ Ἀθλιῶν,
 τὸ Ἀθλιῶν ἐπιθυμῶ, καὶ ἄνθ-
 κρατῆρ καὶ σφφδινίσηρ, καὶ
 χερβολημᾶδὴ κακὸν κακῶς
 σὶ ὁ λόγι' Ἐρμῆς ἐπιείφ'
 φ' αὐτοῖς λόγοις, πού τ' ταῦ-
 τα τῶν βιβλίων ἐδέσκει;
 ἐρ' γωνίᾳ πῶ τάχα τῶν λαλέ-
 μαρ τινος ποιητῶν κατ' ὄρων
 γυμνά. ἄρ' ἂν τ' καὶ ἀραχνίων
 μετὰ, ἢ πού ἐκ τ' Φιλανίδ' ἔ-
 δίλων,

licubi alicuius * ex poetis istis Ialemo frigidioribus defo-
 sa, * situ & arancis oppleta: aut alicubi ex libris Philanidos,

omnī dolor, & medicus ac-
 cersitus facile illum depu-
 lerit : à tuo autem osculo,
 & veneno isto , quis quæso
 vel ad sacra vel ad aras ac-
 cedere? Quis autem deus
 exaudiret etiam præcantem?
 quàm multis lustrationibus,
 multisq; fluminibus opus fo-
 ret? At talis ipse cùm sis,
 derides alios ob nomina ac
 verba, cùm tu interim fa-
 cinora talia ac tanta perpe-
 trare soleas. Atqui ego quis-
 dem si Apophradis vocabu-
 lum ignorarem , erubescere
 potius : nedum si dixis-
 sem, inficias irem. Te verò
 nemo nostrum accusavit ad-
 huc, quòd βρωμολόγους dix-
 ris, & προπομάδλητας, &
 ῥησιμητῆρ, & ἄθλιῶν, pro
 Athenas desidero, & ἄνθ-
 κρατῆρ, & σφφδινίσηρ, &
 χερβολημᾶδὴ. Malite malè
 perdat. ¶ Mercurius Logius,
 vna cum ipsi verbis. Vbi
 enim huiusmodi scripta ve-
 peris? In angulo fortassis a-

δειλω, ὡς εἶπα χάρις ἔχεις, ὅτι μὴ τοῖς, καὶ τοῦ τοῦ σο-
 ματῶ ἀξία. ἰσὺ δὲ τοῦ σο-
 ματῶ ἰμνήσω, τί φάσιν
 ἄν, εἰ σὺ ἢ γὰρ ἄς δικα-
 σιων πεκατέμεν (θε-
 μῶν ἢ οὐτως) ἀδικίμα-
 τῶ, ἢ τὸ μεριτάτω, ὅ-
 θρως διόποιήσου. ἰσὺ
 σι, ὡ ἀχάρις, πρῶτα καὶ ἀ-
 πορορ παραλαβῶ, καὶ βίου
 δειρόφωρ, τὰ μὴ πρῶτα ἰσ-
 τοῖς θιάποις ὁλοκρῆν ἰ-
 ποιῶ, νῦν ἢ Νινου, νῦν δὲ
 Μητιοχου, ἔτα μετὰ μικρὸν
 Αχιλλῆα τιδῶ μετὰ ταῦτα
 δὲ πᾶδας συνάβισαν διδά-
 σκοντα μακρῶ χρόνῳ ἔβου-
 σκορ. ἡδὴ δὲ καὶ τὸς ἀπορτίες
 τῶτες λόγους ἰσπενοῦσθωρ,
 Ἐφισιλῶ ἄνα δουκῆν ἰποι-
 ῶ, καὶ πλὴν μηδὲν προσέ-
 κουῶν δόξαν πνεύσα. τί
 τοῖνω τιηκοῦσθωρ ἔχωρ ἰκα-
 ἔσθωρ τοιαῦτά με στατίθης, καὶ
 ἔπιτάλλεις ἰπιταλματα ἄ-
 σχισα, καὶ ἰσπερτίας κατα-
 πλῆσους; οὐχ ἰναρε μοι τὰ
 ἰσὶ

et contumeliosè me tractas, et iniungis mihi mandata quadam
 turpissima, et ministeria execratione digna? Non satis mihi
 sunt

quos in manibus crebro ha-
 bes: veruntamen te atque o-
 re tuo digna. Quia autem
 oris mentionem feci, quid
 diceres quaso si te in ius vo-
 caret lingua? Fingamus
 enim hoc pacto, ut te iniu-
 ria, aut quod molestius
 paulò foret, contumeliæ ac-
 cusaret, ita dicens: Ego
 te, ingratissime, pauperem
 atque inopem susceptum, et
 victu quoque carentem,
 principio quidem in thea-
 tris celebrem feci, nunc
 quidem Ninum, nunc au-
 tem Metiochum, deinde
 paulò post Achillem quo-
 que exhibens. Post hæc au-
 tem docentem pueros syllas
 bas necere, longo tempore
 alui. Iam autem et alienas
 istas orationes velut in sce-
 na exhibentem, sophisticam
 videri feci, eamque gloriam
 tibi, quàm minimè conuenie-
 bat adaptavi. Quid igitur
 tantum habes quod impua-
 re mihi possis, ob quod adeò

ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἔργα, ψάλλουσι
 καὶ ἱπιορικῶν, καὶ τὰς τοῦ
 τὸς ὕψους ἢ λύρας ἰσχυρῶν,
 μακροῦ δὲ τὸν βόρβορον τῶν
 λόγων ἰκάνων ἱμέων; ἀπ'
 οὐδὲ νυκτὸς πλὴν λαοδοκίμο-
 νασχολίῳ ἄγαν ἴσθι, ἀλλὰ
 μόνῃ σοὶ πάντα ποιῶ, ἢ πᾶς
 τῶμα, καὶ μάλιστα, καὶ ἀντι-
 γλώσσῃς, ὅτε καὶ χαρὶ κη-
 ρῶν διέγνωκας, καὶ ὅσπερ
 ἀποστρίαν ὑβρίσας, καὶ ἱπικη-
 ζας ὁσέδεις λαοῖς. λαλή-
 μοι ἔργον δὲ μόνον, τὰ δὲ
 τοιαῦτα ποιῶν καὶ ποσειδωνοῦ,
 ἄποιοι μίρεσι πεδύτακτα
 ὡς ἄφικε λαμῆτις, ὅσπερ
 πλὴν τῆς ἐπιλομίας, ἐκ τιμῆν.
 μακαριώτερον γοῦν μοι ἅ-
 γλωπῆαι τῶν τὰ τίνα λατι-
 δηδουότων. πῶς θεῶν, ἢ λῆ-
 γη ταῦτα ἢ γλωπῆαι, ἰδίαν αὐ-
 τῆ φωνῆν λαβῶ, ἢ τὴν πάσας
 να σωάγορον ἱπικητικῶν μόνῃ
 τί ἄν ἀρκείναι αὐτῆ; ἰκάν-
 να δηλονότι, ἢ καὶ πῶς τὸν
 Γλαυκὸν ἔναγχ' ἔργητά
 σοί, ἰωπικπραγμῶν ἡδὴ τῶ
 ἔργῳ

ad Glaucum nuper abs te dicta sunt, cum ille te ob opus iam

sunt ea quæ per diem sunt
 opera nefaria, mentiri pu-
 ta, & peierare, & tot nu-
 gas atque ineptias exhau-
 rere : imò verò cœcum ver-
 borum istorum emouere :
 sed neque noctu me mise-
 ram ocium ducere sinis, sed
 sola ego omnia tibi facio,
 & proculcor, & contami-
 nor : ac lingua perinde ut
 manu uti decreuisti, &
 quemadmodum alienam cō-
 tumelia afficis me, tantisquæ
 malis obruis. Loqui, meum
 opus solum est : talia au-
 tem facere ac pati, quæ tu
 cogis, alijs partibus inun-
 ctum est. Quare utinam &
 me aliquis, ceu philomela
 illam exercuisset. Nam mi-
 hi beatiore illorum linguæ
 videntur, qui liberos suos
 deuorârunt. Huiusmodi,
 per Deos, igitur si lingua
 diceres, propria aliqua as-
 sumpta sibi voce, ac barba
 tua velut patrona aduoca-
 ta, quid quaeso responderes
 ipsi? Illa scilicet quæ &

ἔργῳ ἀτιμώμενον, ὡς ἐπὶ τοῦ
 τοῦ Ἰνδοῦ ἢ ἐν βραχέϊ, καὶ
 γνάμῳ ἢ ἅπασιν γλώσσαις.
 πόθεν ἄρ' οὐκ ἀπειθῶν ἢ ἐν
 οἷς τοῖς λόγοις γλώσσῃ; ἀ-
 γαπητόν δ', ὅπου τῷ λα-
 οῦ καὶ ὀνομαστόν, ἄνα, ἔ.
 τα καταθεμῖσιν αὐτὰ τὰς
 ποικίλας ἐν πεσηγοίαις, ἐ-
 πὶ τοῖς κατὰ ἔθνη πεσηγο-
 φασ. ὃ καὶ θαυμάσιον, ὅτι τῷ
 μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ ἰδιόχρηστος
 ἀκούσῃ, ἐπὶ ἑκάστοις δ' τοῖς
 ὀνόμασι οὐκ ἀγανάκτας.
 ἐν Συρίᾳ μὲν ροδόδωφον
 λεγούσιν, ἐπὶ δ' ἐν τῷ
 Ἀθλαῶν, ἀσπλιώματι δι-
 γῆσαι, ὡς τὸ γ', ἐπὶ ἐμοί,
 ἀφ' ἑστέ ἐτι ἔσω. ἐν Παλα-
 στίνῃ δ' φραγμὸς ἐστὶ τὰς ἀ-
 κάνθας τῶ πάγων ἢ οἰμαί, ὅ-
 τι ἔνθα μὲν μεταξὺ, ἐτι ἔτι
 ἔνθα αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δ'
 σπινώχην πρὸς ἄλλο τῶ. μι-
 κρὸ γοιῶ φασιν ἀπηνιγμένον
 εἶναι, καὶ τῇ τινὶ τῶν πρῶτων
 εἶναι.

quod ob
 hor celebris breui tempore
 ἢ notus omnibus factus
 esset. Unde ergo ita cele-
 bris? ob oratione ne reddi-
 tus? At sufficit quomodo.
 eumque clarum ac celebrem
 esse, deinde connumerare is
 psi multas istas appellatione-
 nes, quas passim apud va-
 rias gentes adeptus es. Quò
 magis etiam miror quòd
 cum Apophradem audie-
 ris, agrè tantopere tuleris,
 ob illa autem nomina ni-
 hil indigneris. Nam in Sys-
 ria quidem Rhododaphne
 vocatus es: quamobrem au-
 tem, ita me Minerua au-
 met, erubescere dicere. qua-
 re quantum quidem in me
 est, obscurum etiam ma-
 neat. In Palæstina autem,
 sepis nomine, ob barba o-
 pinor spinositatem, quom-
 o-
 nam inter opus pungere so-
 lebat. adhuc enim tonda-
 bas ipsam. In Aegypto ve-
 ro angina dictus es: quod per se manifestum est. Nam aiunt te
 propemodum suffocatum esse, cum in nautam quendam craf-
 sio-
 siorem ex ijs qui in onerarijs atque maioribus navibus sunt,
 incidis.

λυτοχόνη, ὅς ἐμπρόσθε ἀπέ-
 φραξέ σοι τὸ σόμα. Ἀβλυῶσι
 ῥῶν ῥῶ βέλτισσι, ἀνιγματο-
 λου ἔδην, ἀπὸ γράμματ' ὅ-
 ἔνδς πῶδιον τιμὰ ἔβησ' οἱ,
 Ἀτμαρχον ὠνόμασον ἔδην ῥῶ
 ἡγήνευσι περὶ ἄριστον πῶσ-
 ἔνοαί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δέ, βαρ-
 βόα, ἥρωικον ἐκείνο ἱπικλή-
 θης, ὁ Κικλωψ, ἰσθμῶσι κ' ἢ
 πῶς ἀρχαίαν ἑξασκωδῶ, παρ'
 αὐτὰ τὰ Ἔομος ἔραψ' ἄβη-
 σοι, ἢ σὺ τῶν αἰσχυρῶν ἰπικ-
 θύμῳ. καὶ αὐτὸς ῥῶ ἐκεί-
 μεθ' ὧν ἦδ' ἡ, ἡσασθιον ἔχω
 ἐν τῇ χαρτί, βινυλίων Πολυφύ-
 μος. κενίας ἢ ἰσθμῶσ, ὁρ-
 θῶν ἔχωρ' ἢ μοχλῶν, ἢ μάλα
 ἡκουμῶν, ἐπὶ οἱ Ὀδυσσεύς
 τις ἰπῆα, ὡς ἐκκόψωρ τὸν ὀ-
 φθαλμῶν.

Κεῖνευ ἢ ἀμῆτι παρὰ ἢ
 οἱ ἰπῆατ' ἔρχ' ὅ.

Λιχμῶν ἢ ἐκείνου παρὰ
 νεῖαρον ἀνοδῶνα.

Καὶ ῥῶ ἔδην ἄβωπον, ἢ ἐπὶ σῶ
 λῆρον.

incidisses: qui tibi postquam
 imposuisset, etiam ipsum os
 obturavit. Nam Athenien-
 ses quidem, optimi illi, oba-
 scurius nomen nullum de-
 dere tibi, sed literæ vnus
 appositione te honorantes,
 ἢ Atimarchum appellarunt.
 decebat enim ὅ illud af-
 fectatum ac nouum habe-
 re te. In Italia autem, papa,
 heroicum illud, Cyclops vo-
 catus es, quod aliquando et-
 tiam ad veterem ornatum
 ac modum illum, iuxta ipsa
 Homeri poemata, versibus
 peragere tu quoque turpis-
 tudinem illam affectasses.
 Ac ipse quidem iacuisisti e-
 brius iam, mulctrale habens
 in manu, Polyphemus vide-
 licet coire gestiens: Adoles-
 cens autem mercede con-
 ductus, rectum habens ven-
 stem, probè admodum acu-
 tum, quasi Ulysses quidam
 te inuadebat, excussurus vi-
 delicet oculum:

Quem tamen haud tetigit, iuxtaq; elabiur hasta,

Et ferit extremum vibrata cuspide mentum.

Neque enim absurdum aut ineptum puto fuerit, cum de te
 verba

διγούτα ψυχρολογῆν. οὐ δὲ ὁ
 Κύκλωψ, ἀναπικτεῖς τὸ σῶ-
 μα, καὶ ὡς εἶμι, πλωτῆτάδην
 λιχηνῶς, λιχίχην τυφλίχην
 ἢ αὐτῆ πλὴν γνάθου. μάκρον
 δὲ, ὥσπερ ἢ Χάρυβδιδος αὐτοῖς
 ναύταις, καὶ πηδαλίοις καὶ ἰ-
 σίοις, ὅλον ξητῶν καταπίειν
 τὸν Οὐτιν, καὶ τὰ τῶν ἰσίων
 καὶ ἄλλοι παρόντων εἶτα ἔτι
 ἐς πλὴν ὑστέραια μίαν ἰσὶν
 λογία, ἢ μέθη, καὶ ἐς τὸν ἄσ-
 πρατόν ἐνέφωχες. τοῖσδε δὲ
 καὶ τοῖσδε ὀνόμασι πλωτῶν,
 εἰσχυρῶς πλὴν ἀφφραδέα; πῶς
 θεῶν ἂν ἐμοί, τί πολυχες,
 ἐπειδὴν λιχίχην ἀγνοοῖν
 οἱ ποιοί, Λαβίαλας σι,
 καὶ Φοινικίση; ἄρα καὶ ταῦ-
 τα, ὥσπερ πλὴν ἀφφραδέα
 ἀγνοῖς καὶ οἷα τάχα σου ἐ-
 παινῆσαι πῶς αὐτῶν; ἢ ταῦ-
 τα μὲν δὲ τὸ σωτροφον οἰ-
 οῦσα, πλὴν ἀφφραδέα δὲ, ἢ ἀ-
 γνῶτα, μόνω ἀτιμῆσαι, καὶ
 ἀκλέσαι τὸ καταλόγῳ τὸ ὄνο-
 μάτων, τοιγαρῶν δὲ μὲν μὲν
 ἡμῖν τῖνας τὰς δίκας, ἀλλὰ
 μίχην

autem ut solam ignotā improbas, & à catalogo verborū tuo-
 rum excludis? Proinde nō indignas pœnas nobis exoluis, sed
 etiam

verba faciamus, frigidiora
 quoque paulò hæc dicere.
 Tu verò Cyclopsille, didu-
 esto ore, & quàm latissimè
 licebat, hians, suffinebas ab
 illo cum occæcari tibi ma-
 xillam. Imò verò quemad-
 modum Charybdidis quæres
 bas unā cum ipsis nautis &
 clavis & velis totum illum
 absorbere. * Vim, siue Ne-
 minem. Atque hæc tum aspi-
 ciebant etiam cæteri qui a-
 derant. Deinde postero die
 vna ea tibi defensio erat, e-
 brietas, & ad merum con-
 fugiebas. His igitur ac talis
 bus nomimibus opulentus cū
 sis, pudore officeris erga A-
 pophradem. Per deos itaque
 dic mihi, quo pacto officeris
 cum illa quoque dicunt plea-
 rik' ἢ Λαβίαλας & Φοινικί-
 σεα; num igitur, & hæc per-
 inde tu Apophradem igno-
 ras, & existimas fortassis
 etiam laudari te ab ipsis? An
 hæc quidem ut consueta fa-
 miliaria nosti: Apophradem

μέγην ἢ τῆς γυναικωνίτιδος
 περιόχου ἢ ἄ. πρώην γυναικωνίτι-
 τινος γάμου ἐν Κυζίκῳ
 μνησθῆναι ἐτόλμησεν, ἢ μάλα
 ἐκπεπρωμένη πάντα ἢ βελτί-
 στην ἐκείνη γυναικὶ, οὐκ ἄρ' ἔπει-
 σμένη, ἢ ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸν ἀν-
 δρὸς Διόμβρον. ἔτα ἐν τοῖς
 τοῖς ὄντι τοῖς ὀνομάτων μέλα,
 ἢ γυναικῶν, καὶ τῶν ἀλλῶν κα-
 ταλλύσας, ἀκότως ἢ ἄρ' ἄ.
 παντῶν ὁμοίᾳ τοῖς λέγειν Ἀ-
 νομήθαι. πῶς γὰρ τίς οὕτως ἐν
 λόγοις μεγαλόβλητος, ὡς ἐπὶ
 μὲν τὸς τρεῖς μοιχῶν, ἀντὶ ξί-
 φος πρίαναρ αὐτῶν. τὸν δὲ
 Θεοπόμπον, ἐπὶ τῷ Τρικάραν-
 να κείνοντα φάναι, τριγλώ-
 χην λόγον λαθρομνηστῆρα αὐτῶν
 τὰς πρὸς τοὺς πόδας, καὶ
 πάλιν, ἐκπαινωσάσθαι αὐτὸν
 τὸν Εὐμάδα, ἢ ἐν Κέρβερον
 ἐν τοῖς λόγοις. πρώην γὰρ καὶ
 λελυθὸν ἄψας, ἐξήρτη ἀδελφόν
 τινά, οἶμαι, ἀπρωτότα, καὶ
 ἀπὸ ἀνεία, ἢ δὲ μιν μνησθῆναι
 ἄξιον, ἢ μόνου ἐκείνου, ὅπως οἱ
 ἀπὸ.

etiam muliebri consortio,
 & ad Gynæcea usque no-
 tus es. Nuperrimè igitur cum
 nuptias quasdam Cyzici am-
 bire ausus esses, probè admo-
 dum explorata omnia ha-
 bens optima illa mulier re-
 spondit: Haudquaquam, in-
 quiens, virum eum accepe-
 ro, qui ipse quoque viro indi-
 get. Et tamen in talibus re-
 bus cōstituto tibi, adhuc ver-
 borū cura est, & rides cons-
 pūisque ceteros. Meritò sa-
 né. Neque omnes similia ti-
 bi dicere possumus. Vnde e-
 nim, aut quis adeò in verbis
 audax foret, ut contra tres
 adulteros pro gladio iriden-
 tem postulet? De Theopom-
 po autem ob Tricarantum in
 iudicio agente, dicat tricū-
 spide oratione ipsum confe-
 cisse civitates præstantiores.
 Et rursus iridente interse-
 cisse ipsum Graciam: & esse
 Cerberum in oratione. Nam
 paulò antè & lucerna ac-
 censa quærebas fratrem quen-
 dam, ni fallor, mortuum, & alia infinita, quorum ne men-
 tionem quidem facere dignum est, excepto solo illo, quod quæ
 audie.

ἐκὸς τῶν ἀπηννημόνων.
 πλοσιός τις, οἶμα, καὶ δύο πεί-
 νητων ἦσαν ἰχθῆροι, ἔταμι-
 τάξυ περι τὸ πλοσιόλεζωρ,
 ἀπέκτανον, ἕφης, θάτρου
 τῶν σφῆτων. γηλασόντων
 δὲ, ὡς τὸ εἶδος, τῶν παρόν-
 των, ἵπανορθοῦσθαι δὲ οὐ
 καὶ ἀνάτιβίμωσθαι τὸ διημῆ-
 τήμωρ, οὐδῶσιν, ἕφης,
 ἀλλὰ ἄτρον αὐτῶν ἀπέκ-
 τανον. ἰὼ τὰ ἀρχαῖα, τὸ πρι-
 ῶρ μλωῖρ, καὶ τὸ ἀνλωμία,
 καὶ τὸ πῆταμα, καὶ τὸ ἰαχῶδρ,
 καὶ ὁ ἀλλὰ κατὰ τοῖς τοῖς νό-
 ζοῖς ἵπανοῦσθαι. ἀ μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς
 πρῆσις ἱλαυνόμεσθαι ποιεῖς,
 Ἀφρῶσθα εἶλυ, οὐκ ἄρ τινι
 ὀνοασίσασμι. συγγράσθαι γοῦ,
 εἰ τις λιμῶν πικρῶσθαι, πα-
 ρακαταθήκας παρ ἀνδρὸς πό-
 λιτῶν λαδῶν, εἰτα ἱπὸρ κη-
 σθῶ, ἢ μὲν μὴ παρῆλιφῆσαι ἢ
 εἰ τις ἀνοσχωτῶσθαι εἰτῆ, μᾶλλο-
 νορ δὲ πῆσῶσθαι, καὶ λῶσθαι.
 τῆ, καὶ τιλωνῆ, οὐ δὲ λῶ-
 τῶσθαι φθόνῳ ἢ ἕδῶσθαι, ἢ
 ἄπαντῳ ἀμύσῶσθαι τῶν ἀ-
 ποείων. ἰκῶνο δὲ ἐκ ἕτι φορη-
 τῶν,
 ἀο depellere inopiam. Sed illud intolerabile tandem, pau-

audierunt, memoria retinere.
 lere. Dives quidam opinor
 duo pauperes erant in-
 ter se inimici : postea de
 diuise loquens, occidit, in-
 quis, θάτρου τῶν σφῆτων.
 Ridens autem, ut pare-
 rat, ἦς qui tum aderant, cor-
 rigens videlicet tu, et id
 quod erratum erat restituit
 ens : Haudquaquam, subij-
 cis, sed ἄτρον αὐτῶν occi-
 dit. Omitto antiqua illa :
 puta πριῶρ μλωῖρ, et ἀνη-
 νωμία, et πῆταμα, et ἰαχῶ-
 νωρ, et quæ alia præclara
 in orationibus tuis efful-
 gent. Nam quæ paupertatis
 causa facis, ὁ chara A-
 draflia, nemini exprobras
 uero. Ignoscendum enim, si
 quis fame coactus, deposti-
 to à ciue accepto, deierarit
 se illud haudquaquam acce-
 pisse : aut si quis impudenter
 postulat, imò verò mendicat
 et furatur, et publicano-
 rum more rapit : haud equi-
 dem ista dico. Neque enim
 inuidia ulla est quoque mo-
 per

ἔδωκεν, ὡς ἦν τὰ σὺν ἅλῃς μόνως
 τὰς βιαιότητας ἰδιότητας ἐκχέου
 εἰς ἐκ τ' ἀνασχωτικῆς ὡς ἰδι-
 οτήτων. πᾶσι δ' ἔτι καὶ ἰδι-
 οτήτων μοι δόσεις πάντων ἀσέως
 ἵνα σὺ ἐπιπραγματεύου, ὅπως ἔ-
 τισιν πλὴν τῶν ἰδιότητων, ὡς τὸ
 διδασκάλου ἔργον αὐτὸς ἐ-
 ποιήσῃς, ἔξαρπάσῃς τὸ ἀνοή-
 τως ἐκείνου προεβότου χυμὸς πρι-
 κούοντα, ὃ δὲ ἀπὸ τ' ἰδιότητων, ἀνα-
 τὶ ἔβιθῆς, ὡς ἔτι κούοντα καὶ ἐ-
 πικουσίας ἐξέτισι, κατὰ βου-
 θέας. ποπὰ ἔτι ἔχου ἀπῆν,
 τὰ ἰδιότητων, ἐκδὼν ἀπῆν μί βι,
 ἐκείνου ἢ μόνου πρὸς ἰδιότητων. πρᾶτ-
 τὶ καὶ ταῦτα ὅπως βι εἶλον, καὶ
 μὴ πᾶσι βι τὰ βιαιότητας ἐξ ἰδι-
 οτήτων παροινῶν, ἐκείνου δὲ μηκέτι.
 ἀπαγε εἰ ἔρῃσιν, ἐπὶ πλὴν αὐ-
 τῶν ἑστῶν τὸς ταῦτα ἰδι-
 οτήτων καλῶν, καὶ φιλοποσίας
 πρὸς πᾶν, καὶ ὅψου τ' αὐτ' ἀ-
 πῆσθαι. ἀπὰ μὴ δὲ ἐκείνου ἔσω,
 τὸ ἐπὶ βις λόγοις φημι μᾶλλον,
 καὶ ταῦτα, πρὸς τὸς ὃ πρὸς πᾶν
 δὲ ἐπ' ἀπῆσθαι βι ἰδιότητων
 οὐκ τὸ σῶμα. Βάπτε δὲ πρὸς
 ἄπαξ

que illud, ob verba videlicet oscula: idque cum ijs qui tibi non
 multò ante apophradem ipsum os effecere. At postquam
 semel

per cum sis, in solas huius-
 modi voluptates omnia ea
 profundere, quæ per impu-
 dentiam istam acquiris. Ni-
 si si quid vtrique etiam lau-
 dare mihi concesseris ad
 modum vrbane abs te fas-
 Etum, quando cum Tisia
 artem noris, bis Coracis o-
 pus ipse peregisti, subreptis
 stulti illius senis triginta aus-
 reis. Ille autem propter Ti-
 siam pro libro septingentas
 & quinquaginta drachmas
 exoluit, deceptus videlicet
 est. Multa adhuc alia posse
 sem dicere, sed tamen cetera
 quidem volens remitto
 tibi: illud autem solum ad-
 huc verbis addam. Age
 ista quidem fac ut tibi lubet,
 neve desieris huiusmodi in
 te ipse debacchari: ab illo
 autem caue. Non enim pium
 aut fas est, eandem Ve-
 stem, eos qui talia commit-
 tunt, inuocare, & amici-
 tiam præbire, eademque
 obsonia attingere. Sed ne-

ἀπαξ Ἑλληνῶς παρανόσος
 ως ἡρξομένου, καὶ κῆρυκα, ἢ δὸς
 κῆ, ἄφρη, τὸ μύρω χεῖρ
 τὰς ποτιὰς, καὶ τὸ πιπύδα
 μόνον κῆρυκα. ἢ μὲν γὰρ νόσος
 τις ἐπάγει, ἄπαρ τὸ σῶμα θεί-
 ραπυτίον. ἢ δὲ μηδὲν νοσ-
 σῆς τοῦτον, τί τοῖ βέλτερον καὶ
 βραῦν καὶ ἡ δὲ λιθὴν ἢ ἐργά-
 ζομένη. ἢ μηδὲ ὄραδα θέμις
 κῆρυκα τοῖ μόνον ὄραδον, ἢ πο-
 λὺ καὶ ἡ τὸ μὲν ἐπιμολύνουσα
 ὡς περὶ ἀνύμματα ἐστὶν τῆς βό-
 νείας. φείδου δὲ αὐτῶν πρὸς
 Διὸς καὶ τῶν ἄλλων, καὶ μελίσση
 τοῦ πάγου ὄραδον, μηδὲ
 μεδονος ἔτι, μηδὲ ὄραδον, ἢ
 δὲ μὴ, ἢ νυκτὶ γὰρ, καὶ αὐτὸ
 σκότῳ τὸ δὲ μὲν ἡμίραν ἄ-
 παρ, ἢ μελίσση ἄγειον, καὶ ὄ-
 ραδον. ὄραδον ὡς ἀμεινον ἢ
 τοῖ, ἀκίνοτον τὸν Καμαείον
 ἔστιν, μηδὲ κατὰ γὰρ ἢ ἄ-
 φραδον, ἢ τοῖ ἀφραδον τὸν
 βίον ὄραδον ἐργάσθαι. ἢ ἔτι πρὸς
 δὲ

saltem & in tenebris: interdum autem n. apage. est enim omnino
 ferum, ac bestiale. Vidēsne quantum satius fuerat tibi a Ca-
 marinam immotam relinquere, neq; Apophradem deridere,
 quæ tibi Apophradem & atram totam vitam reddiderit?
 An etiam amplius aliquid desideras? Nam quod ad me at-
 tinet,

semel admonitionem amia-
 cam exorsi sumus, etiam il-
 la, si videtur, abs te amoveas,
 unguento puta canos istos
 inungere, & pice sola illa
 quæ scis velli. Nam si mor-
 bus quidem aliquis orgeret,
 totum corpus curandum foret:
 nunc autem cum nihil
 ægrotas tu huiuscemodi,
 quid attinet pura ac leuia
 & glabra illa tibi reddi,
 quæ ne aspici quidem fas
 erat? Illud tibi unum reli-
 ctum est, qui doctrinam ac
 sapientiam præ te feras, ca-
 ni videlicet, & non am-
 plius nigricare. Id tanquam
 operculum quoddam mali-
 ciæ ac detestabilitatis istius
 sit. Proinde parce ipse per
 Iouem, cum in hoc tum ma-
 xime in barba ipsa, neque
 polluas hanc amplius, neque
 contumelia afficias: aut si
 prorsus hoc nequeas, noctu

Ἄτιν' ὡς τό γε ἰμὸν ὃ
 ποτ' ἐκλήψα. ὃ λέπω γοῦδ' οἷς
 ὄσα, ὡς ὄλλω πλὴ ἐπισπάσω,
 ἄτερον, ὃ παπάλημα καὶ λίναι
 Δ' ὅτι παπάλημα, ἢ τις ἀνὴρ
 λαοὺς, καὶ τὸ δὲ τὸ ἀρχαῖον
 μιλάμεν, ὅτι μὴ μόνον ἄς
 οἱ ἀπερλήψαν. ἴσως ἢ δὲ καὶ
 ταῦτα γλώσσῃ, τὸ παπάλημα
 καὶ τὸ λίναι Δ' ὡς περ τινα
 ἀνίματ᾽, καὶ γέφυρε ἀνύσας·
 ἀγνοῖα γὰρ σοι τ' ὄσον ἔργων
 τὰ ὀνόματ᾽. ὡς ὅρα ἢ δὲ καὶ
 ταῦτα συκοφαντᾶν, ἢ μὴ τρι-
 πλῆ καὶ τετραπλῆ καὶ ἢ ἀπερρὰς
 ἐκτέλεσθαι ἄνωγ' ὅτι οὐδ' ὅτι
 τὸν ἐπὶ πᾶσιν ὡς γὰρ ὁ καλὸς
 Εὐειπίδης λέγειν ἔσθ' ἔσθ', Α-
 χαλίων σομάτων, καὶ ἀφρο-
 σωύης καὶ ἀνομίας τὸ τέλ' ὅτι
 δυνεχία γίνονται.

timet, nunquam quicquam
 deficiam. Nondū igitur scis
 quod totum atraxisti tibi
 plastrum, cū conveniret, ὃ
 pæpalema (id est, omnifaria
 scelerate) atq; cinæde vereri
 te si qui homo hirsutus. ὅ
 iuxta antiquū illud, Melamo
 pygus, accerbē solū inuere-
 tur te. Fortassis iam hæc
 quoque ridebis, pæpalema
 quod dixi, et cinædū, perinde
 ut ænigmata quædam ὅ γρι-
 phos audiens. Ignota enim
 tibi sunt tuorum operum no-
 mina. Quare licet tibi iam
 etiam hæc cauillari, nisi tibi
 tripla atq; etiam quadrupla
 Apophras iam parta est.
 Accuses autem teipsum ob
 hæc omnia, licet. Nam ut
 præclarus ille Euripides dicere solitus fuit: Oris indomiti ὅ
 stultitiæ ὅ iniquitatis finis, infelicitas esse consuevit.

GILBERTI COGNATI.
ANNOTATIONES.

a APOPHRADIS NOMĒ. } Apophradis vocabulū in vsu
 esse Heniochus enim Comicus fabulam conscripsit, cui titulus est
 ἀποφραδῆς, id est, dies inauspicatus. ἀποφραδῆς ἡμέραι, id est,
 nefasti dies. Olim vocabantur inauspicati, ὅ quibus publica
 non licebat agere: unde receptū, ut homines execrandos ὅ abo-
 minandæ malitiæ ἀποφραδῆς appellarent, teste versiculo.

ὁ δὲ πρὸς τὸν Διὸς Φεγίας, καὶ ἑτέρων ἀποστροφῶν:

Homo nefastus, & ore perfidum tuens. Vocat hominem Διὸς Φεγία. Cic. in Vatin. Omnes, cum te viderint, tanquam auspiciū malum dereferantur, id est, ὁ δὲ Διὸς Φεγία. Eadem est autem Græcæ vocis etymologia, quæ Latine, πρὸς τὸ Φεγίον: quæ hanc dictionem Διὸς Φεγίας perinde ac barbaram vsurpasse Lucianus notatus est à quodam, quam vel hoc vno argumento ἰδιωτικῶς τελέως probare possemus, quod eam Plato νόμος ἔ in ore habuerit. Item Plutarchus & Dionysius Halicarnas. Antiqui autem primum mensum & dies impares, dijs cælestibus consecrabant, Alterum verò mensum & dies pares dijs inferis, in quibus iustitiam fonses, & mortuis parentabant, quos dies inauspicatos, Græci Διὸς Φεγίας, Romani verò nefastos appellabant, quales erant dies mensum postidie Calendæ, Nonas & Idus, in quibus Do, dico, & addico, hæc tria verba dicere, Prætori religio & nefas erat. At alios tres mensum dies primarios, Calendarum, Nonarum, & Iduum dijs inferis consecrabant, quos fastos quoque appellabant, in quibus sacra opera, & ius dicere fas erat. Hos Numa Pompilius ex Hetruscorum magia Romanos pontifices concipere & statuerè docuit. Quos ne sacra vilescerent, populo non diuulgabant, sed horum observationem pontifex minor, sacrificiorum regulis plebi in capitulum calate: id est, conuocate iuxta Calabram Romuli casam indicabat. b Ala comprehendisse.] Archilochus poëta Iambographus, & ad maledicendum egregie instructus, ad hunc modum respondit: fertur quidam, à quo fuerat conuicio provocatus: τὴν τέλει α πρὸς σὺν ἐλέη Φας: id est, cicadam ala corripisti & me minime ex vsu tuo provocasti. Est autem huius insecti mira quedam & prodigiosa loquacitas, maxime effervescente sole. Ergo quem admodum si cicadam naturâ garulam ala prehendas, clarus obstreperit, ita si poëtico homini prebeas simultatis occasionem, non modò non tacebit, sed clarus obstreperet, & omnem bilem charti, illinet atris. Proinde Platonem aiunt admonuisse, ne quis hominem poëtam sibi faceret inimicum. Et Horatius:

— genus irritabile vatum,
dixit. Strab. lib. 10. dicit eos Paro natum esse Archilochum. E. P.
ANCIEN

autem Paros Cycladum una in mari Aegaeo. c Ante pedes.]
 Passum obuia. Nam ante pedes esse dicitur, quod obuium, quod-
 que praesens adest, vel imminer. Terent. Istud est sapere, non
 quod ante pedes modo est, videre: sed etiam illa quae futura sunt
 prospicere. d Hyperboreis.] *Ἐρσποπέε* & populi Septentrio-
 nales, ita dicti quod supra Boreae flatum sui esse credentur. De
 his vide apud Plinium lib. 4. cap. 12. Pomp. Melam, Diodorum
 & Festum. e Cumanus existat.] Cumanus sunt in Aeoli-
 de supra Lesbiam, notati stoliditatis, ut indicat Stephanus.
 f Iuxta Aesopi.] Aesopi graculus dicitur, qui aliena sibi
 usurpat, aliorumq; bonis sese vendicat. Extat Aesopi Apologus
 inter alios. g Anni principio.] In anni exordio, in principio
 Ianuarij soliti sunt Romani bene auspiciari. Meminit & Plinius
 in Pavegryco. itemq; historiographi. h Iuxta prouerbum,
 Iliensis cum sis] Erasmus nosse ad morem dicit, ubi quis vltro
 prouocat quempiam, unde sua audiat probra, veluti si Troiani
 accersunt histrionem, qui ipsis calamitates, quas semel perulere,
 de novo quasi renouet. Idem Lucianus in Piscatore seu renouiscen-
 tibus. Idem nobis accidit, quod Iliensibus, ut qui istum ouem tragendum
 quempiam aduersus nos exciuiimus, qui Phrygum canes ca-
 lamitates. i Per Pandem.] Veneris cognomina sunt apud
 Suidam. k Atqui ineptum.] Praxifio. l Cothurnum
 quendam appellabat.] Cothurnus vtriq; pedi aptus est, ob id
 ad hominem transfertur, qui se ancipitem in duas factiones praebet,
 quo nomine Theramenes Atheniensis notatus fuit, de quo
 Xenoph. lib. 2 & Lucianus in Amoribus. Erasmus nosse in A-
 dagio: Cothurno versatior. m Lypaen.] *Ἀλύπην* vide-
 licet deducta voce, quod molestare & vexare significat. n Nam
 hos & claudos.] Cum vario superstitionum genere praescorum ho-
 minum animi a pueris statim imbuerentur, tum ea mira in modum
 illos stultitia occupabat, ut si deformi cuipiam viro Aethiopi,
 Eunuchos, manes domo exeuntes primum occurreret, inauspicatum
 omen putarent. Idem alibi: *Ἐυνοῦχος ὁν τὸ ἔξωθεν τῶν θε-
 ῶν, ἢ τῶν ἐκθεν ἐξῆν ὅτι τὸ οὐκ ἔστιν: Eunuchum forte fortuna vide-
 rit, existimas.* Appianus Alexandrinus ἐμψυχῶν ἢ Plutarchus
 in Brito: Imperator quoq; Adrianus ex Mauri occursum maxi-
 mam sibi calamitatem impendere praesagiu. Eadem quoq; infe-

Et in vanitate, sepulcra declinabant. Ammianus lib. 31. Aedificijs nullis unquam rectis, sed hæc velut ab usu communi discreta, sepulcra declinant. Hodie sunt, qui sic monachos auersantur, vs eorum aspectum non ferant, eos crebrò *καὶ* *οἰονοῦντες* vocitantes. o Iuxta prouerbum, pannum lacerum.] *Ἄνθρωπον* iam fastidiosum & reiectum. *παῖς* & *πολιχιδὲς* appellat Græci: id est, pannum undique lacerum. Sumpta metaphora à veste longo vsu deuita, atque ob id reiecta, cum nona fuerit in precio. p Quæ in theatro adolefens egisti.] Aded histriones illiberales habui sunt; vt qui in agendo eorum gestus imitantur, probros appellationibus tactari sine, quod Gell. lib. 1. cap. 5. demonstrat. Accedat, quod edicto præmis, qui pronunciandi causa in scenam prodisset, infamia notabatur, vt lili. retulit, de his qui notantur infamia. l. v. *Ἄνθρωπος* autem l. sequenti, ex *Περγαῖ* & *Νερυα* si. *ἡ* r. *σπῆν* si, sic interpretatus Praioris edictum videtur, vt *ἡ* *δυνατά* infames efficiantur, qui præmio conducti, in scenam prodierint. At si reliqui præter mercede conductos non sint infames, non tamen in er honestas ingenuasque personas referantur. Recentioribus quoque temporibus Theodos. imp. l. 4. C. de spectacul. scenicis, & *ἰσθμῶν* lib. 11. Histriones viles & inhonestos vocauit De histrionibus nonnulla Bud. in annot. in *Παῖδ.* ad l. *αἰθλια* ff. de his qui notantur inf. *Ἀμμιλ.* Prob. in præfatione suorum Imperat. In scenâ verò prodire, & populo esse spectaculo, nemini in eisdem generibus fuit turpitudini. Quæ omnia apud nos parum infamia, parum humilia, atque ab honestate remota ponuntur. Apud Græcos quoque histriones propter improbitates faciliusque, quas representabant, viles parumque honesti habui sunt. q Mercurius Logius.] Mercurij cognomen multa sunt apud Lucianum, Aristophanem & alios. Sed Logius à disciplinis, & facultate dicendi est appellatus hic & apud Philostratum & Synesum. Logos enim & *ἰσθμῶν* & rationem & studia significat, & multa alia. In apologia pro Mercede conductis dicitur eloquentia præses, qui à viris doctis colebatur. r Ex poetis Ialemo frigidioribus.] Erasmus in adagio, Ialemo frigidior. Ialemus in *Ἰνγυβρι* cantione. Eurip. in *Ῥησο*. Idem in *Ἰσοδὲ*: *Ἰαλεμὸς* & *Ἰνγυβρι* cantione. s Situ & araneis oppleta.] Situ & araneis

araneis oppleta loca dicuntur inania, siue res nullius precij, aut momenti. Sic Catullus de se ipse iracundus ait, ad Fabium:

Nam tui Catulli

Plenus sacculus est araneorum. *Afranius apud Festum: Târne arcula tua plena est araneorum? Plautus in Aulularia: An'ne quis ædes auferat?*

Nam hic apud nos nihil est aliud quæsti furibus,

Ira inanijs sunt oppletæ atq; araneis. In Ecclesiastica historia legiur, quod ex tempore quo Gregorius patriarcha Constantinopolitanus & Macarius cum alijs, qui unam in Christo naturam & voluntatem asserbant, centum & quinquaginta præsulum sententia damnati sunt, plurime araneorũ telæ, maxima omnium admiratione, in medium populum cecidêre. Ex quo significatum est eas hæreticorum sordes araneorũ in hæc inanes fuisse, eoq; conuentu solemnĩ iudicio disiectas esse. & Ego te, ingratiſſime.] *Prosopopœia linguæ expositulantis cum abutente, u Atimarchum appellârunt.] forsassis enim nomen illius Timarchus fuerat. x Utin, siue nemincm.] Cùm Polyphemus ab Ulyſſe lumine priuatus eum percunctaretur, quod ei nomen esset, õv̄tis (inquit) ð̄m̄gĩr' ȭrom' ð̄sĩ, vt tradit Odyſſ 9. Hom. γ̄ λ̄σ̄δ̄ῑά̄ζ̄εν] ð̄ λ̄σ̄δ̄ῑά̄ζ̄εν. Hoc Latini capitiibus illudere, aut econtrâ ore morigerari appellant. Sunt qui pro polluere aut consp̄ercare accipiunt. Sumptum à moribus Lesbiorum, Erasmus in Chiliad. ζ̄ φ̄οῡῑκ̄ῑζ̄εν.] Dicebantur vulgò puerorum obscenis amoribus dediti. Ortum est autem adagium à spurcissimã Phœnicum libidine, quam Græci meritò ἀ̄π̄π̄ρ̄εν̄ ūῑζ̄εν nominant, in primis Plutarchus in vita Cesaris. A Camatinam immotam, &c.] Id est, malum tibi non accersere, vel cœrum admodum coningere fieridum. Natum est adagium à palude iuxta oppidum eiusdem nominis in Sicilia. Hæc quum olim pestem genuisset, v̄s̄iuit eam Deus moueri penit̄is, oraculo consulto. Illi non obtemperantes diuino responso, eam repurgarunt. Cessauit quidem pestis, sed per eam ingressis hostibus paucas neglecti oraculi dederunt. Vide Erasmus in hoc adagio.*